

JUSTITSMINISTERIET

Civilafdelingen

Dato: 15. januar 2015
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Helga Lund Laursen
Sagsnr.: 2014-720/21-0080
Dok.: 1423038

**Udkast til
forslag til lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel**

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Bestemmelserne i Cape Town-konventionen, jf. bilag 1 til denne lov, og den til konventionen knyttede flymaterielprotokol, jf. bilag 2 til denne lov, gælder med de i stk. 2-4 nævnte undtagelser her i landet.

Stk. 2. Protokollens artikel VIII og XXI finder ikke anvendelse.

Stk. 3. Konventionens artikel 13 og 43 finder anvendelse inden for rammerne af Bruxelles I-forordningen, jf. lov om Bruxelles I-forordningen m.v.

Stk. 4. Protokollens artikel XI finder anvendelse med den ordlyd, der fremgår af bestemmelsens alternativ A. Karenstiden i henhold til bestemmelsen fastsættes til 60 dage.

§ 2. Sikkerhedsrettigheder i flygenstande, jf. protokollens artikel I, stk. 2, litra c, der er stiftet ved retsforfølgning, skal registreres i medfør af konventionen og protokollen for at opnå beskyttelse over for aftaler om flygenstanden og mod retsforfølgning.

§ 3. Fortrinsret for krav på offentlige afgifter i her i landet registrerede luftfartøjer er gyldig i forhold til tredjemand uden registrering, såfremt fortrinsretten følger af dansk ret.

§ 4. De i luftfartsloven omhandlede krav på bjærgeløn og på godtgørelse for udgifter til luftfartøjets bevaring er sikret ved pant i luftfartøjet.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Stk. 2. Sådan panteret har fortrin frem for alle andre rettigheder i luftfartøjet. Panteretten bortfalder, såfremt den ikke er registreret inden 3 måneder efter kravets opståen.

Stk. 3. Findes der flere rettigheder af den nævnte art, bliver de at fyldestgøre i omvendt rækkefølge af de begivenheder, der har affødt dem.

§ 5. Sikkerhedsrettigheder omfattet af denne lov omfatter tillige det i flygenstanden anbragte tilbehør.

Stk. 2. Særskilte rettigheder kan ikke stiftes eller forbeholdes med hensyn til tilbehør, som omhandlet i stk. 1.

Kapitel 2

Anerkendelse og fuldbyrdelse

§ 6. Internationale sikkerhedsrettigheder omfattet af konventionen og protokollen nyder beskyttelse her i landet i overensstemmelse med reglerne i konventionen og protokollen.

§ 7. Anmodning i medfør af konventionens artikel 8, stk. 2, om iværksættelse af en af de i konventionens artikel 8, stk. 1, nævnte foranstaltninger fremsættes, medmindre andet er aftalt, over for fogedretten på det sted, der følger af reglerne i retsplejelovens § 487, med de undtagelser, som følger af retsplejelovens § 247.

Stk. 2. Retsplejelovens § 598, stk. 2, og § 599 finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på behandling af anmodninger i medfør af konventionens artikel 8, stk. 2, jf. stk. 1, litra a.

Stk. 3. Retsplejelovens regler om brugeligt pant finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på behandling af anmodninger om udlejning og oppebæring af indtægt eller fortjeneste efter konventionens artikel 8, stk. 2, jf. stk. 1, litra b og c. Retsplejelovens § 590 og § 591 finder dog ikke anvendelse.

Stk. 4. Retsplejelovens regler om tvangsauktion over løsøre finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på behandling af anmodninger om salg efter konventionens artikel 8, stk. 2, jf. stk. 1, litra b.

§ 8. Anmodning i medfør af konventionens artikel 9, stk. 2, om overførsel af rettigheder over behæftede formuegenstande til den sikrede kreditor til fyldestgørelse og anmodning i medfør af konventionens artikel 10, litra b, om gennemførelse af en af de i artikel 10, litra a, nævnte foranstaltninger fremsættes, medmindre andet er aftalt, over for fogedretten på det sted, der

følger af reglerne i retsplejelovens § 487, med de undtagelser, som følger af retsplejelovens § 247.

Stk. 2. Kreditaftalelovens §§ 49-51 finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på behandling af anmodninger i medfør af stk. 1, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Retsplejelovens § 598, stk. 2, og § 599 finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på behandling af anmodninger i medfør af stk. 1 indgivet på grundlag af lejeaftaler.

§ 9. Anmodning om iværksættelse af foreløbige retsmidler omfattet af konventionens artikel 13, stk. 1, litra a-c, fremsættes, medmindre andet er aftalt, over for fogedretten på det sted, der følger af retsplejelovens § 487.

Stk. 2. Anmodning om iværksættelse af foreløbige retsmidler omfattet af konventionens artikel 13, stk. 1, litra d, og protokollens artikel X, stk. 3, fremsættes over for fogedretten på det sted, hvor genstanden, som anmodningen vedrører, befinder sig.

Stk. 3. Retsplejelovens regler om arrest finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på behandling af anmodninger efter stk. 1.

Stk. 4. Retsplejelovens regler om brugeligt pant finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på behandling af anmodninger om udlejning eller forvaltning og oppebæring af indtægt efter konventionens artikel 13, stk. 1, litra d. Det er en betingelse for retsmidlets udførelse, at fordringshaveren stiller sikkerhed.

Stk. 5. Retsplejelovens regler om tvangsauktion over løsøre finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på behandling af anmodninger om salg og fordeling af salgsprovenuet efter protokollens artikel X, stk. 3. Det er en betingelse for tvangsauktionens afholdelse, at fordringshaveren stiller sikkerhed.

§ 10. Anmodning om sletning af et luftfartøj fra det danske register over luftfartøjer (nationalitetsregister) i medfør af protokollens artikel IX, stk. 5, fremsættes over for Trafikstyrelsen.

§ 11. I tilfælde af konkurs eller anden offentlig skiftebehandling skal skifteretten foranledige meddelelse herom registreret i det internationale rettighedsregister, når kurator eller bobestyrer meddeler skifteretten, at boet omfatter flygenstande, jf. protokollens artikel I, stk. 2, litra c.

Kapitel 3

Ikrafttrædelsesbestemmelser

§ 12. Justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på rettigheder, der er opstået eller stiftet inden konventionens og protokollens ikrafttræden for Danmark. For sådanne rettigheder finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 13. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Kapitel 4

Ændringer i anden lovgivning

§ 14. I lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 28. august 2013, foretages følgende ændring:

1. I § 35 indsættes som *stk. 2-4*:

»*Stk. 2.* Loven finder ikke anvendelse for sikkerhedsrettigheder i flygenstande omfattet af lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel, jf. dog *stk. 3 og 4*.

Stk. 3. Loven finder anvendelse for så vidt angår spørgsmål om prioritetsstillingen mellem ikkeregistrerede internationale sikkerhedsrettigheder i flygenstande.

Stk. 4. § 24 finder anvendelse for så vidt angår sikkerhedsrettigheder omfattet af lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel. Dette gælder dog ikke reservedele i form af flymotorer omfattet af flymaterielprotokollen, jf. § 1, *stk. 1*, i lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel.«

§ 15. I lov nr. 367 af 21. december 1938 om frihed for arrest og forbud med hensyn til luftfartøjer foretages følgende ændring:

1. Efter § 4 indsættes:

»§ 4 a. Loven finder ikke anvendelse, i det omfang lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel finder anvendelse.

§ 16. I lov om tinglysning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1075 af 30. september 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 47 c, stk. 4, nr. 6, indsættes efter »lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer«: »og flygenstande omfattet af lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel«.

§ 17. I konkursloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 11 af 6. januar 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 12 e, stk. 1, nr. 1, ændres »og luftfartøjer« til: », luftfartøjer og flygenstande omfattet af lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel«.

Bilag 1

[Her indsættes dansk og engelsk udgave af teksten til Cape Town-konventionen.]

Bilag 2

[Her indsættes dansk og engelsk udgave af teksten til flymaterielprotokollen.]

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning	9
2. Baggrund og hovedtræk i Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen	10
3. Gældende ret vedrørende rettigheder i luftfartøjer	11
4. Nærmere om Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen	17
4.1. Anvendelsesområde og stiftelse af internationale sikkerhedsrettigheder	17
4.2. Registrering af internationale sikkerhedsrettigheder	20
4.3. Retsvirkninger af registrering mv.	23
4.4. Misligholdelsesbeføjelser	29
4.5. Adgang til at til- og fravælge visse af konventionens og protokollens bestemmelser	33
4.6. Forholdet til andre konventioner	34
4.7. Afsluttende bestemmelser	35
5. Lovforslagets udformning og gennemførelse i dansk ret	36
5.1. Generelle overvejelser og forslag	36
5.2. Til- og fravalg af visse af konventionens og protokollens bestemmelser	37
5.3. Anerkendelse og fuldbyrdelse	51
Foranstaltninger, der står til kreditors rådighed	54
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	61
7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	62
8. Administrative konsekvenser for borgerne	62
9. Miljømæssige konsekvenser	62
10. Forholdet til EU og retsforbeholdets betydning	62
11. Hørte myndigheder og organisationer mv.	63
12. Sammenfattende skema	63

1. Indledning

1.1. Formålet med lovforslaget er at gennemføre UNIDROIT-konventionen af 16. november 2001 om internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr (herefter Cape Town-konventionen) og den til konventionen knyttede protokol af samme dato om specifikke forhold for flyudstyr (herefter flymaterielprotokollen).

Konventionen og protokollen, der trådte i kraft den 1. marts 2006, etablerer en international ordning for registrering mv. af sikkerhedsrettigheder i luftfartøjer og andet flyudstyr med henblik på at lette finansieringen af flymateriel.

Finansiering af fly sker som oftest gennem forskellige former for kreditsalg, og investorer stiller i stigende omfang som betingelse ved finansieringen, at flyet registreres i en stat, der har tiltrådt Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen.

En dansk tiltrædelse af konventionen og protokollen vil i lyset heraf være af væsentlig betydning for, at luftfartsbranchen forsat på rimelige vilkår kan nyanskaffe luftfartøjer til registrering i Danmark.

Der lægges på denne baggrund med lovforslaget op til at tilvejebringe det lovgivningsmæssige grundlag for, at Danmark kan tiltræde Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen.

Lovforslaget indebærer nærmere, at sikkerhedsrettigheder i flygenstande, som er omfattet af konventionens og protokollens anvendelsesområde (dvs. flyskrog, helikoptere og flymotorer med en vis minimumskapacitet), og hvor debitor enten befinder sig i Danmark på aftaletidspunktet, eller hvor flyskroget eller helikopteren er nationalitetsregistreret i Danmark, vil kunne blive registreret i det internationale register og som følge heraf nyde beskyttelse foran enhver senere registreret sikkerhedsrettighed og enhver uregistreret rettighed.

En international sikkerhedsrettighed i en flygenstand vil endvidere skulle anerkendes i Danmark og fuldbyrdes her i landet i overensstemmelse med konventionens og protokollens regler.

1.2. Med vedtagelsen af dette lovforslag giver Folketinget endvidere i medfør af grundlovens § 19 sit samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne ratificerer Cape Town-konventionen og den tilhørende flymaterielprotokol, og at regeringen i denne forbindelse afgiver erklæringer til en række af konventionens og protokollens bestemmelser som nærmere angivet i pkt. 5.2 nedenfor.

2. Baggrund og hovedtræk af Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen

2.1. Pr. december 2014 er der 57 lande, der har tiltrådt både Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen, herunder 3 EU-lande (Irland, Luxembourg og Malta) og Norge.

Yderligere 12 lande har underskrevet, men endnu ikke tiltrådt konventionen og protokollen, herunder 4 EU-medlemsstater (Frankrig, Italien, Storbritannien og Tyskland).

Sverige igangsatte i november 2013 et udvalgsarbejde med henblik på stillingtagen til, om Sverige bør tiltræde Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen. Udvalget afgav betænkning den 11. december 2014, hvori det foreslås, at Sverige tiltræder konventionen og protokollen.

Endvidere tiltrådte EU som organisation Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen den 28. april 2009. Konventionen og protokollen trådte i kraft for EU den 1. august 2009. Danmark deltog på grund af retsforbeholdet ikke i rådsafgørelsen om EU's tiltrædelse af konventionen og protokollen, og rådsafgørelsen finder heller ikke anvendelse for Danmark. Der henvises nærmere herom til pkt. 10 nedenfor.

2.2. Cape Town-konventionen indeholder i første række regler om stiftelse og retsvirkninger af internationale sikkerhedsrettigheder (sikkerhedsstillelsesaftaler, ejendomsforbeholdsaftaler og lejeaftaler) i mobilt udstyr. Mobilt udstyr omfatter flymateriel, jernbanemateriel og rumudstyr.

Cape Town-konventionen indeholder endvidere bestemmelser om misligholdelsesbeføjelser for kreditorerne, om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i tilknytning til konventionen. Desuden indeholder konventionen en bestemmelse om

foreløbige retsmidler, som de kontraherende stater dog kan erklære, at de helt eller delvist ikke vil anvende.

Cape Town-konventionen kan først finde anvendelse på en bestemt kategori af mobilt udstyr, når der i tilknytning til konventionen er vedtaget en protokol, som supplerer og eventuelt ændrer konventionens bestemmelser i relation til den pågældende kategori af mobilt udstyr.

Der er i tilknytning til Cape Town-konventionen vedtaget tre tillægsprotokoller. En af disse er flymaterielprotokollen, der er udarbejdet i samarbejde med organisationen for international civil luftfart (ICAO), som Danmark er medlem af, og som finder anvendelse på sikkerhedsrettigheder i luftfartøjer og andet flyudstyr.

Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen udgør således et samlet instrument, som indfører internationale rettigheder for kreditorerne. Investorer, som finansierer flymateriel gennem kreditsalg, får således absolut forrang for deres sikkerhedsrettigheder i de pågældende genstande ved registrering i et internationalt register.

2.3. Konventionen og protokollen findes i følgende officielle sprogudgaver, som alle har samme gyldighed: Arabisk, engelsk, fransk, kinesisk, russisk og spansk. Dansk er således ikke et officielt konventionssprog.

I bilagene til lovforslaget er optrykt den engelske udgave af konventionen og protokollen samt en dansk oversættelse heraf.

3. Gældende ret

3.1. De danske regler om registrering af rettigheder over luftfartøjer findes i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 28. august 2013. I medfør af loven er der udstedt bekendtgørelse nr. 274 af 28. august 1964 om registrering af rettigheder over luftfartøjer, som er ændret ved bekendtgørelse nr. 563 af 6. august 1990.

Loven og bekendtgørelsen, der henhører under Transportministeriet og administreres af Trafikstyrelsen, bygger på Geneve-konventionen af 19. juni 1948 om international anerkendelse af rettigheder over luftfartøjer,

som blev undertegnet af Danmark den 4. januar 1949 og ratificeret af Danmark ved kongelig resolution af 24. november 1962.

Geneve-konventionen, der trådte i kraft for Danmark den 18. april 1963, fastlægger, under hvilke betingelser og i hvilken udstrækning en stat skal anerkende rettigheder over udenlandske luftfartøjer.

3.2. Lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer regulerer for *det første* registrering af rettigheder over danske luftfartøjer (lovens kapitel 1).

Rettigheder over danske luftfartøjer skal registreres i rettighedsregisteret, der føres af Trafikstyrelsen, for at opnå beskyttelse over for aftaler om luftfartøjet og mod retsforfølgning, jf. lovens § 1. Registrering i rettighedsregisteret er således en offentlig registrering, som i vidt omfang svarer til tinglysning af rettigheder over fast ejendom.

Det er en forudsætning for registrering i rettighedsregisteret, at luftfartøjet er registreret i det danske register over luftfartøjer (nationalitetsregisteret).

I § 2 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer oplystes de aftalebestemte rettighedstyper, der kan registreres i rettighedsregisteret. For at kunne registreres skal et privat dokument således efter sit indhold gå ud på at fastslå, stifte, forandre eller ophæve en ejendomsret (enten betinget eller ubetinget), en lejerettighed indrømmet for mindst seks måneder, eller en panterettighed, der i henhold til aftale tjener til sikkerhed for en gældsforpligtelse fastsat til en bestemt sum eller med et vist maksimum. De registrerbare rettighedstyper svarer i vidt omfang til de i Geneve-konventionens artikel I, stk. 1, oplyste. Herudover kan rettigheder, der er stiftet ved retsforfølgning, som f.eks. udlæg, registreres i rettighedsregistret.

Registreringen har som udgangspunkt retsvirkning fra den dag, hvor dokumentet anmeldes til registrering, jf. § 20, stk. 1. Hvis et luftfartøjs nationalitet overføres fra en anden Geneve-konventionsstat til det danske nationalitetsregister, bevarer de i udlandet registrerede rettigheder deres hidtidige prioritetsstilling, jf. § 20, stk. 2. Disse rettigheder skal registreres i det danske rettighedsregister samtidigt med, at adkomsten til luftfartøjet registreres.

Et registreret dokument er beskyttet mod indsigelser i forhold til godtroende aftaleerhververe, jf. § 21, 1. pkt. Sådanne stærke indsigelser

(forfalskning, udstedelse fremkaldt ved vold eller trusler herom, og umyndighed) bevares dog over for godtroende erhververe, jf. § 21, 2. pkt.

Hvis en rettighed over et luftfartøj er registreret, omfatter rettigheden også tilbehør, som er anbragt i luftfartøjet, f.eks. motorer, propeller og instrumenter, samt sådant tilbehør, der midlertidigt er adskilt fra luftfartøjet, jf. § 22, stk. 1. Dog antages det, at rettigheden ikke vil omfatte tilbehør, som midlertidigt er indsat i luftfartøjet, f.eks. en erstatningsmotor, der indsættes, mens den sædvanlige motor er til reparation, jf. side 18-19 i betænkning nr. 180 fra 1957 angående en lovgivning om registrering af rettigheder over luftfartøjer. Der kan ikke stiftes særskilte rettigheder i det i § 22, stk. 1, nævnte tilbehør.

For så vidt angår spørgsmål om retsværn og prioritetsstilling af registrerede rettigheder over luftfartøjer finder reglerne om pant i fast ejendom anvendelse med de lempelser, der følger af rettighedernes særlige natur, jf. § 25.

3.3. Lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer regulerer for *det andet*, hvordan rettigheder over luftfartøjer, der er indregistreret i en anden Geneve-konventionsstat, nyder beskyttelse i Danmark (lovens kapitel 2).

Det følger af lovens § 27, at rettigheden for at nyde beskyttelse i Danmark skal være stiftet i overensstemmelse med reglerne i nationalitetsstaten, samt at rettigheden skal være lovligt optaget i et rettighedsregister i en Geneve-konventionsstat. Endvidere oplystes de rettighedstyper, der i disse situationer nyder beskyttelse i Danmark, svarende til de i Geneve-konventionens artikel I, stk. 1, oplyste.

Beskyttelsens indhold afgøres i overensstemmelse med de herom gældende regler i den stat, hvor retten er registreret, jf. § 27, stk. 2.

3.4. For så vidt angår luftfartøjer, der er hjemmehørende i en stat, som ikke har tiltrådt Geneve-konventionen, finder dansk rets almindelige internationalprivatretlige regler anvendelse.

3.5. For registrering i det danske register over rettigheder over luftfartøjer betales et gebyr på 4.700 kr., jf. § 2 i bekendtgørelse nr. 1319 af 11. december 2014 om gebyr for registrering af rettigheder over luftfartøjer mv. Gebyret betales for ethvert dokument, som anmeldes til registrering, jf. bekendtgørelsens § 3.

I forbindelse med registrering af panterettigheder, bortset fra retspant, skal der desuden betales en afgift til staten, jf. § 1, nr. 8, i tinglysningsafgiftsloven. Afgiften udgør 1 promille af det pantsikrede beløb. For luftfartøjer, der vejer under 5.700 kg. eller er registreret til højst 10 passagerer, udgør afgiften dog 1,5 procent af det pantsikrede beløb.

Hvis der registreres ændringer til et pant, hvorved der inddrages yderligere eller andre luftfartøjer under pantet, skal der ikke svares afgift ved registreringen af ændringen, jf. tinglysningsafgiftslovens § 14, stk. 2, 1. pkt. Dog skal der svares afgift, hvis der samtidig sker debitorskifte, jf. tinglysningsafgiftslovens § 14, stk. 2, 4. pkt.

Registrering af retspant og andre rettigheder end panterettigheder i rettighedsregisteret er fritaget for tinglysningsafgift.

3.6. Tvangsfuldbyrdelse i forhold til luftfartøjer er omfattet af de almindelige regler om tvangsfuldbyrdelse i retsplejeloven.

Retsplejeloven indeholder dog på enkelte punkter specifikke regler for tvangsfuldbyrdelse i forhold til luftfartøjer.

For så vidt angår udlæg i luftfartøjer følger det af retsplejelovens § 510, stk. 1, at særskilt udlæg i tilbehør anbragt i bl.a. luftfartøjer, som omfattes af § 22 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, kun kan foretages med samtykke fra skyldneren og andre rettighedshavere.

Det følger endvidere af retsplejelovens § 518, stk. 3, at bestemmelsen i § 518, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse, hvor der i forbindelse med udlæg i bl.a. luftfartøj foretages udlæg i det i § 22 eller § 24 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer nævnte tilbehør og reservedele. Det fremgår bl.a. af § 518, stk. 2, at udlæg i fast ejendom, medmindre andet fremgår af fagedrettens optegnelser, tillige omfatter tilbehør i ejendommen, og at udlægget i så fald omfatter aktiver af denne beskaffenhed, som senere tilføres ejendommen.

Retsplejelovens § 510, stk. 1, og § 518, stk. 3, finder ikke anvendelse på flygenstande, herunder flymotorer, der ikke er omfattet af lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer.

For så vidt angår tvangsauktion over luftfartøjer indeholder retsplejelovens § 544, stk. 2, nærmere regler for bekendtgørelse af sådanne tvangsauktioner, herunder om frister for bekendtgørelsen.

Endvidere gælder det, at der som udgangspunkt kun kan ske auktionssalg af et luftfartøj, hvis alle de forud for rekvirenten prioriterede panthaveres krav dækkes gennem auktionssummen, jf. retsplejelovens § 551, stk. 3. Dog kan der ske auktionssalg, selv om auktionssummen er utilstrækkelig til at dække alle forud prioriterede rettigheder, hvis der er foretaget udlæg til fordel for et erstatningskrav vedrørende person- eller tingsskade forårsaget af luftfartøjet i Danmark, jf. retsplejelovens § 551, stk. 4.

Retsplejelovens § 551, stk. 6, omhandler tilfælde, hvor der foretages tvangsauktion på grundlag af et udlæg i et pantsat reservedelslager, jf. § 24 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, og hvor rekvirenten ikke har sikkerhed i reservedelslageret. I denne situation kan auktionssalg kun finde sted, hvis der opnås bud på mindst 2/3 af lagerets værdi, og det beløb, der tilfalder foranstående rettighedshavere, kan endvidere nedsættes til samlet set 2/3 af auktionssummen til fordel for dækning af rekvirentens krav. Bestemmelsen følger af Geneve-konventionens artikel X, stk. 3.

Retsplejelovens § 586, stk. 3, vedrører fristen for kære, der går ud på ophævelse af auktion over et luftfartøj, der er registreret i en Geneve-konventionsstat.

3.7. Konkursboer og virksomheder under rekonstruktion, som omfatter luftfartøjer mv., behandles efter konkurslovens almindelige regler.

Det følger af konkurslovens § 3, at en begæring om rekonstruktionsbehandling eller konkursbehandling som udgangspunkt indgives til skifteretten på det sted, hvorfra skyldnerens erhvervsmæssige virksomhed udøves. Såfremt skyldneren ikke udøver erhvervsmæssig virksomhed i Danmark, indgives begæringen til skifteretten i den retskreds, hvor skyldneren har sit hjemting.

For så vidt angår konkursretlig behandling af luftfartøjer mv., kan særligt fremhæves konkurslovens kapitel 9 om fyldestgørelse af særlige rettigheder, herunder separatistrettigheder. Særlige rettigheder omfatter bl.a. sikkerhedsrettigheder i flygenstande.

Det følger af konkurslovens § 82, at hvad der tilhører tredjemand eller af andre grunde ikke kan inddrages i konkursmassen, udleveres til den berettigede. I sådanne tilfælde skal tredjemand dog skadesløsholde boet for krav, som boet måtte have i den udleverede genstand i form af tilbageholdsret eller anden sikkerhedsret. Kræver f.eks. en kreditor det solgte udleveret i kraft af et ejendomsforbehold, skal der ske en opgørelse, og har boet herefter krav på tilbagebetaling af udbetaling eller afdrag, er det ikke pligtig at udlevere tingen, medmindre sælgeren samtidig udbetaler boet det beløb, det har krav på, jf. kreditaftalelovens § 50, jf. § 40.

Hvis tredjemands ret til genstanden er tilstrækkelig klar, kan kurator straks udlevere genstanden, også uden anmeldelse i boet. Er kravet imidlertid tvivlsomt, henskydes det til formel prøvelse, jf. konkurslovens §§ 131 og 133.

Det følger af konkurslovens § 85, stk. 1, at der under konkursbehandlingen alene kan foretages tvangsauktion over skyldnerens aktiver, hvis dette sker efter boets begæring eller med boets samtykke. Såfremt boet ikke inden seks måneder efter konkursdekretets afsigelse har begæret tvangsauktion, kan enhver panthaver, hvis fordring er forfalden, imidlertid forlange, at boet uden ophold gennemfører tvangsauktion, jf. konkurslovens § 86.

Tvangsauktion i forbindelse med konkursbehandling foregår efter retsplejelovens regler herom, jf. konkurslovens § 89, 1. pkt. Hvor det af disse regler fremgår, at auktionssummen skal indbetales til fogedretten, sker indbetaling dog til boet, jf. lovens § 89, 2. pkt.

Reglerne i konkurslovens §§ 85-89 finder tilsvarende anvendelse på udlæg, som ikke bortfalder i medfør af lovens § 71 (om udlæg, som er foretaget hos skyldneren inden for en nærmere angiven periode før fristdagen), jf. lovens § 90, stk. 1.

Det følger af § 11, stk. 1, 2. pkt., i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, at skifteretten skal foranledige, at konkursbehandlingen noteres i rettighedsregistret, når skifteretten tager et bo, som omfatter et i nationalitetsregistret indført luftfartøj, under konkursbehandling.

Under en rekonstruktionsbehandling kan en panthaver som hovedregel ikke søge fyldestgørelse i pantet, medmindre der foreligger samtykke fra rekonstruktøren (og skyldneren), jf. konkurslovens §§ 12 c-12 f. Af konkurslovens § 12 c, stk. 5, følger det imidlertid bl.a., at skyldneren efter

anmodning fra panthaver skal betale de løbende ydelser, der vedrører tiden efter rekonstruktionsbehandlingens indledning, på uomstødelige pantefordringer, som ikke er sikret ved håndpant eller anden tilsvarende sikkerhedsret eller ved virksomhedspant i fordringer. Betaler skyldneren ikke rettidigt en ydelse, kan panthaveren på trods af fyldestgørelsesforbuddet søge fyldestgørelse i det pantsatte aktiv.

Det følger af konkurslovens § 12 e, stk. 1, at skifteretten i tilfælde af rekonstruktionsbehandling på begæring af skyldneren kan foretage en bindende vurdering af værdien af et eller flere af skyldnerens pantsatte aktiver i forhold til konkurslovens § 10 a, stk. 2, nr. 2, 3. pkt., § 12 d, stk. 2, nr. 2, og § 14 c, stk. 4. Denne regel finder dog ikke anvendelse for så vidt angår bl.a. luftfartøjer, jf. § 12 e, stk. 1, nr. 1. Endvidere er aktiver, som nævnt i § 22 og § 24 i lov om registrering af luftfartøjer undtaget fra reglen om bindende værdifastsættelse, jf. lovens § 12 e, stk. 1, nr. 3.

4. Nærmere om Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen

4.1. Anvendelsesområde og stiftelse af internationale sikkerhedsrettigheder

4.1.1 Hovedformålet med Cape Town-konventionen er at indføre en ordning for stiftelse af internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr, jf. konventionens artikel 2, der således skaber et nyt begreb – en international sikkerhedsrettighed – som skal accepteres i national lovgivning.

Det følger af konventionens artikel 3, at konventionen finder anvendelse, når debitor (i praksis flyselskabet) befinder sig i en kontraherende stat.

Det afgørende er, hvor debitor befinder sig på tidspunktet for indgåelsen af den aftale, der stifter den internationale sikkerhedsrettighed. Hvis debitor efterfølgende flytter sig til en ikke-kontraherende stat, vil konventionen således fortsat finde anvendelse. Det er uden betydning, hvor kreditor befinder sig, jf. artikel 3, stk. 2. Konventionens artikel 4 fastlægger nærmere, hvornår debitor befinder sig i en kontraherende stat.

Det følger af protokollens artikel IV, stk. 1, at konventionen endvidere finder anvendelse på helikoptere og flyskrog, som er indregistreret i en kontraherende stats nationalitetsregister, uanset hvor debitor befinder sig. Flymotorer er ikke nævnt i artikel IV, stk. 1, da disse ikke kan indregistreres i et nationalitetsregister.

Konventionen og protokollen gælder forud for national lov, men er ikke en udtømmende regulering. Der vil således stadig være områder, der kan være reguleret af national lovgivning. Henvisninger i konventionen til ”den lov, der finder anvendelse” skal forstås som henvisninger til den nationale lovgivning, der finder anvendelse i medfør af almindelige international-privatretlige regler i domstolsstaten, jf. konventionens artikel 5, stk. 3.

Af konventionens artikel 6 fremgår det, at konventionen og protokollen skal læses og fortolkes som ét samlet instrument, og at protokollen har forrang for konventionen i tilfælde af uoverensstemmelse mellem de to instrumenter.

4.1.2. I konventionens artikel 2 fastlægges, hvad der forstås ved en international sikkerhedsrettighed.

Følgende rettighedstyper kan være internationale sikkerhedsrettigheder: Aftaler om sikkerhedsstillelse, aftaler med et ejendomsforbehold eller lejeaftaler, jf. konventionens artikel 2, stk. 1 og 2, og købsaftaler, jf. protokollens artikel III. Det følger dog af artikel III, at det kun er en række nærmere angivne bestemmelser i konventionen, der finder anvendelse på købsaftaler, herunder fremtidige køb.

Spørgsmålet om, hvilken af de nævnte kategorier af sikkerhedsrettigheder en given rettighed falder ind under, afgøres efter den anvendelige nationale lovgivning, jf. konventionens artikel 2, stk. 3.

Rettigheden skal endvidere vedrøre en af de i artikel 2, stk. 3, oplyste kategorier af genstande, som er nærmere defineret i protokollen.

Det fremgår således af protokollens artikel II, stk. 1, at konventionen gælder ”flygenstande” forstået som flyskrog, flymotorer og helikoptere, jf. protokollens artikel I, stk. 2, litra c.

Et flyskrog er defineret i protokollens artikel I, stk. 2, litra e, som et flyskrog, der er typegodkendt til at kunne transportere mindst otte personer inklusiv besætning eller gods med en vægt på over 2.750 kg.

En flymotor er defineret i protokollens artikel I, stk. 2, litra b, som en jetmotor med en trykkraft på mindst 1.750 pund eller en turbine- og stempelmotor med en nominel effekt på propelakslen på mindst 550

hestekræfter. En flymotor anses således under Cape Town-systemet – i modsætning til under Geneve-konventionen – for en selvstændig genstand, og rettigheder over en flymotor, herunder ejendomsretten, påvirkes ikke af, om motoren er monteret i et luftfartøj eller ej, jf. protokollens artikel XIV, stk. 3.

En helikopter er defineret i protokollens artikel I, stk. 2, litra l, som en helikopter, der er typegodkendt til at transportere mindst fem personer inkl. besætning eller gods med en vægt på over 450 kg.

Der er desuden en række formelle betingelser, hvis overholdelse er en forudsætning for, at der er stiftet en international sikkerhedsrettighed. Dette gælder, uanset om der under national ret ville kunne stiftes en sikkerhedsrettighed uden opfyldelse af disse betingelser.

De formelle krav til stiftelsen af en international sikkerhedsrettighed fremgår af konventionens artikel 7 og protokollens artikel V (for så vidt angår købsaftaler). Det følger heraf, at aftalen skal

- være indgået skriftligt,
- vedrøre en genstand, som sælger, pantsætter, ejendomsforbeholdssælger eller udlejer har beføjelse til at disponere over,
- gøre det muligt at identificere genstanden i overensstemmelse med protokollen og
- gøre det muligt, for så vidt der er tale om en sikkerhedsstillelsesaftale, at bestemme de sikrede forpligtelser, uden at det er nødvendigt at fastsætte et beløb eller et garanteret maksimumsbeløb.

Flygenstanden identificeres ved en beskrivelse, der omfatter fabrikantens serienummer, fabrikantens navn og modellens betegnelse, jf. protokollens artikel VII.

Spørgsmål om partshabilitet og aftalens materielle gyldighed mv. reguleres ikke af konventionen og protokollen og vil således skulle afgøres i medfør af dansk rets almindelige regler.

Den sikkerhed, der indføres med konventionen, vedrører den registrerede formuegenstand, men også accessoriske eller tilknyttede rettigheder og erstatningsprovenu, jf. konventionens artikel 2, stk. 5.

4.1.3. Cape Town-konventionen udelukker ikke muligheden for stiftelse af nationale sikkerhedsrettigheder. Konventionen åbner således mulighed for, at nationale og internationale sikkerhedsrettigheder skal kunne eksistere side om side.

Som anført i den officielle konventionskommentar (Sir Roy Goode, *Official Commentary*, 3. udgave (2013), s. 56) vil en national sikkerhedsrettighed ofte også udgøre en international sikkerhedsrettighed. I disse tilfælde vil parterne kunne vælge mellem registrering i det nationale rettighedsregister eller registrering som en international sikkerhedsrettighed i det internationale register. Sidstnævnte type registrering vil som oftest give kreditor en bedre beskyttelse.

Der vil endvidere være tilfælde, hvor en sikkerhedsrettighed ikke opfylder kravene til en international sikkerhedsrettighed, f.eks. hvis rettigheden vedrører mindre fly og helikoptere, der ikke opfylder mindstekravene i protokollens artikel I, stk. 2, litra b, e, og l. Sådanne rettigheder vil således fortsat kun kunne registreres i det nationale rettighedsregister.

4.2. Registrering af internationale sikkerhedsrettigheder

4.2.1. Med konventionens kapitel IV og V (artikel 16-26) indføres et internationalt register med henblik på registrering af internationale sikkerhedsrettigheder i mobilt udstyr.

Registeret for sikkerhedsrettigheder i flymateriel ligger i Dublin, Irland, og er etableret af firmaet Aviareto, som er et joint venture mellem SITA SC (et lufttransport- og telekommunikationsfirma, der er ejet af flyselskaber fra hele verden) og den irske regering. Registerets officielle navn er ”*the International Registry of Mobile Assets*” og findes på hjemmesiden <https://www.internationalregistry.aero/ir-web/>.

Organisationen for international civil luftfart (ICAO) er udpeget som tilsynsmyndighed for registeret, jf. konventionens artikel 17 og protokollens artikel XVII. ICAOs hovedkvarter ligger i Montreal, Canada. ICAO har endvidere en række regionale kontorer i forskellige verdensdele. Aviareto fungerer som rettighedsregistrerende myndighed i henhold til en kontrakt med ICAO.

ICAO har udarbejdet et reglement for registeret (det såkaldte *Regulations and Procedures for the International Registry*), jf. konventionens artikel 18, der indeholder detaljerede regler for bl.a. registrering og søgning i registeret.

4.2.2. Følgende rettigheder kan registreres i systemet, jf. konventionens artikel 16, stk. 1:

- a) Internationale sikkerhedsrettigheder, fremtidige internationale sikkerhedsrettigheder og ikke-aftalemæssige registrerbare rettigheder og sikkerhedsrettigheder,
- b) overdragelse og fremtidige overdragelser af internationale sikkerhedsrettigheder,
- c) erhvervelse af internationale sikkerhedsrettigheder ved lov- eller aftalemæssig subrogation i medfør af den anvendelige lov,
- d) meddelelser om nationale sikkerhedsrettigheder og
- e) prioritetsorden for de ovenfor nævnte sikkerhedsrettigheder.

I medfør af protokollen skal der være tale om en rettighed tilknyttet en flygenstand, som skal være identificeret som fastlagt i protokollens artikel VII.

Begrebet ”registrering” omfatter ændring, gyldighedsforlængelse eller ophævelse af en registrering, jf. konventionens artikel 16, stk. 3.

Det er en betingelse for registreringens gyldighed, at den aftalepart, som ikke varetager registreringen, har samtykket hertil, jf. konventionens artikel 19, stk. 1, jf. artikel 20. Den rettighedsregistrerende myndighed har ikke pligt til at kontrollere, om der er givet et gyldigt samtykke, jf. artikel 18, stk. 2.

Artikel 19 indeholder i øvrigt en række nærmere bestemmelser om søgning i registeret. Bestemmelsen suppleres af protokollens artikel XX, stk. 1, om søgekriterier.

For så vidt angår fremtidige internationale sikkerhedsrettigheder fastslår artikel 18, stk. 3, at der som udgangspunkt ikke kræves en ny registrering, når en sådan fremtidig rettighed overgår til at blive en international sikkerhedsrettighed. En fremtidig international sikkerhedsrettighed defineres i konventionen som en sikkerhedsrettighed, som agtes stiftet i fremtiden, når en nærmere bestemt begivenhed indtræffer. Af artikel 19,

stk. 4, fremgår det, at den internationale sikkerhedsrettighed i denne situation som udgangspunkt anses for registreret på tidspunktet for registreringen af den fremtidige rettighed.

Konventionens artikel 20 indeholder en række nærmere regler om samtykke til registrering samt om, hvem der kan registrere en rettighed.

Konventionens artikel 21 fastlægger registreringsens gyldighedsperiode. En registrering af en international sikkerhedsrettighed forbliver således i kraft, indtil registreringen bringes til ophør eller indtil udløbet af den gyldighedsperiode, som er fastsat i registreringen.

Konventionens artikel 22 fastslår, at enhver kan søge eller anmode om at få foretaget en søgning i registeret.

Der udarbejdes en liste over de erklæringer mv., som de kontraherende stater har afgivet, jf. konventionens artikel 23. Denne liste er ligeledes registreret og søgbar.

Artikel 24 omhandler attesters bevisværdi og fastslår, at et dokument, der opfylder formkravene i reglementet og fremtræder som en attest, der er udstedt af det internationale register, udgør et simpelt formodningsbevis for, at det er udstedt af det internationale register og for rigtigheden af de oplysninger, som er angivet i dokumentet. Dette ændrer imidlertid ikke på det grundlæggende princip om, at retten frit skal skønne over bevisers vægt, jf. herved retsplejelovens § 344, stk. 1.

Konventionens artikel 25 foreskriver forløbet ved en registrerings ophør. Når en sikret forpligtelse er indfriet, ophæver indehaveren af sikkerhedsrettigheden på debtors skriftlige anmodning uden ophold registreringen. Indehaveren af en fremtidig rettighed, jf. artikel 25, stk. 2, skal træffe alle foranstaltninger til ophævelse af registreringen inden fem hverdage efter modtagelsen af anmodningen, jf. protokollens artikel XX, stk. 2.

Af artikel 25, stk. 4, fremgår det, at i tilfælde af en ukorrekt registrering eller en registrering, der ikke burde være foretaget, skal den person, til hvis fordel registreringen er foretaget, på debtors skriftlige anmodning uden ophold korrigere eller ophæve registreringen.

Konventionens artikel 26 fastslår, at en person kun kan nægtes adgang til registrering eller søgning i det internationale register, hvis den pågældende ikke følger de procedurer, der er fastlagt i konventionens kapitel V.

Det fremgår af konventionens artikel 27, at tilsynsmyndigheden har status som international juridisk person, og konventionens artikel 28 fastlægger, i hvilket omfang den rettighedsregistrerende myndighed er erstatningsansvarlig for tab. Det fremgår af konventionens artikel 44, at domstolene i den stat, hvor den rettighedsregistrerende myndighed har sit hovedkontor (dvs. Irland), har enekompetence til at behandle erstatningssager, der anlægges mod den rettighedsregistrerende myndighed.

4.3. Retsvirkninger af registrering mv.

4.3.1. Den vigtigste retsvirkning af registrering af en sikkerhedsrettighed i det internationale register er den beskyttelse, som registreringen giver i forhold til tredjemand, dvs. mod kreditorer eller konkurrerende aftaleerhververe i det pågældende formuegode.

Registrering er derimod ikke i sig selv en betingelse for eksistensen af en international sikkerhedsrettighed. Såfremt rettigheden i øvrigt er stiftet i overensstemmelse med reglerne i konventionen og protokollen, vil den eksistere som en international sikkerhedsrettighed uanset registrering, men den vil ikke nyde det retsværn, som registrering giver.

4.3.2. Konventionens artikel 29 regulerer spørgsmålet om prioritetsstilling mellem konkurrerende internationale sikkerhedsrettigheder.

Det følger af bestemmelsens stk. 1, at en registreret sikkerhedsrettighed har prioritet forud for enhver anden senere registreret sikkerhedsrettighed, samt enhver uregistreret sikkerhedsrettighed. Det gælder, uanset om den uregistrerede sikkerhedsrettighed ville kunne registreres efter konventionens regler eller ej.

Bestemmelsen bygger således på et simpelt prioritetsystem om først i tid, bedst i ret, der finder anvendelse, selvom den først registrerede sikkerhedsrettighed var stiftet eller registreret med kendskab til den anden sikkerhedsrettigheds eksistens, jf. bestemmelsens stk. 2.

Artikel 29, stk. 3, vedrører køberes prioritetsstilling. Da flymaterielprotokollen udvider konventionens anvendelsesområde til også at omfatte købsaftaler, jf. protokollens artikel III, indeholder protokollens artikel XIV en ændring til konventionens bestemmelse om prioritetsstilling ved køb. Det følger heraf, at når en køber af en flygenstand registrerer købet, erhverver køberen flygenstanden frigjort for enhver senere registreret sikkerhedsrettighed og enhver uregistreret sikkerhedsrettighed; sidstnævnte også selvom køberen havde kendskab til denne rettighed, jf. protokollens artikel XIV, stk. 1. Køberen må dog respektere rettigheder, der allerede er registreret på erhvervelsestidspunktet, jf. protokollens artikel XIV, stk. 2.

En ejendomsforbeholdskøber eller en lejer erhverver rettigheder i genstanden med forbehold for enhver sikkerhedsrettighed, som er registreret inden registreringen af ejendomsforbeholdskøberens/lejerens internationale sikkerhedsrettighed, og frigjort for enhver på dette tidspunkt uregistreret sikkerhedsrettighed, selvom køberen eller lejeren havde kendskab til denne rettighed, jf. artikel 29, stk. 4.

Prioritetsstillingen mellem konkurrerende garantistillelser eller rettigheder kan ændres efter aftale mellem rettighedsindehaverne, jf. artikel 29, stk. 5. En aftale om prioritetsstilling skal registreres for at kunne gøres gældende.

For så vidt angår genstande, der er monteret på et formuegode, følger det af konventionens artikel 29, stk. 7, at konventionen ikke berører en rettighed i sådanne genstande, der eksisterer, inden genstanden monteres på formuegodet, såfremt rettigheden over genstanden efter den anvendelige lovgivning fortsat eksisterer efter monteringen. Konventionen hindrer heller ikke, at der stiftes en sådan rettighed over en genstand, efter den er blevet monteret, såfremt en sådan rettighed kan stiftes efter den anvendelige lovgivning.

Protokollens artikel XIV, stk. 3, indeholder en særregel for flymotorer, hvoraf det fremgår, at hverken ejendomsretten eller andre rettigheder over en flymotor berøres af det forhold, at motoren er blevet monteret på et luftfartøj, eller at den er blevet afmonteret. Konventionens artikel 29, stk. 7, finder således ikke anvendelse på flymotorer. Bestemmelsen i artikel XIV, stk. 3, vedrører kun flymotorer, som defineret i protokollens artikel I, stk. 2, litra b, sammenholdt med artikel I, stk. 2, litra a og c, og konventionens artikel 2, stk. 3, litra a.

I relation til helikoptermotorer, hvori der ikke kan stiftes en særskilt rettighed, når den er monteret i helikopteren, betyder artikel XIV, stk. 3, at en særskilt rettighed over en helikoptermotor, der er stiftet, før motoren blev monteret på en helikopter (og således mens motoren stadig var en flygenstand i konventionens forstand), fortsat vil kunne eksistere selv efter motoren er blevet monteret på helikopteren og dermed ikke længere udgør en flygenstand i konventionens forstand.

Prioritetsstillingen efter artikel 29 gælder tilsvarende for erstatningsprovenuier, jf. bestemmelsens stk. 6.

4.3.3. Konventionens artikel 30 indeholder regler om retsvirkningerne af debtors insolvens.

Som hovedregel kan en registreret international sikkerhedsrettighed gøres gældende i forbindelse med insolvensbehandlingen, jf. stk. 1. Bestemmelsen berører ikke muligheden for at gøre en international sikkerhedsrettighed gældende i medfør af den anvendelige lovgivning, jf. stk. 2, og berører heller ikke nationale retsregler om omstødelse ved svig eller kreditorbegunstigelse eller procedureregler om håndteringen af ejendomsrettigheder underlagt kurators kontrol eller tilsyn, jf. stk. 3. Hvorvidt der således gives retsværn for en uregistreret rettighed i tilfælde af insolvens, må afgøres efter national ret.

Konventionens artikel 30 suppleres af protokollens artikel XI. Denne bestemmelse indeholder en særskilt insolvensordning for luftfartøjer og kommer kun til anvendelse, hvis den kontraherende stat har afgivet erklæring herom, jf. protokollens artikel XXX, stk. 3. EU har ikke afgivet erklæring om at ville anvende artikel XI, men har erklæret, at medlemsstaterne beholder kompetencen vedrørende insolvensret.

Såfremt den kontraherende stat afgiver erklæring om at anvende protokollens artikel XI, skal det samtidig angives, på hvilke typer insolvensbehandling bestemmelsen finder anvendelse. Det skal endvidere angives, hvilken karenstid der finder anvendelse.

Konventionen definerer ”insolvensbehandling” som konkurs, likvidation eller anden retslig eller administrativ kollektiv bobehandling, herunder foreløbige behandlinger, som led i hvilke debtors formuegenstande og forretninger sættes under en domstols kontrol eller tilsyn med henblik på rekonstruktion eller likvidation, jf. konventionens artikel 1, litra l.

Endvidere definerer protokollens artikel 1, stk. 2, litra m, en ”insolvenssituation” som *enten* indledning af en insolvensbehandling, *eller* en situation, hvor debitor har erklæret, at han agter at anmelde betalingsstandsning eller faktisk er gået i betalingsstandsning, når loven eller en handling fra statens side udelukker eller suspenderer kreditors ret til at anmode om insolvensbehandling mod debitor eller iværksætte foranstaltninger i medfør af konventionen.

4.3.3.1. Protokollens artikel XI indeholder to alternative regelsæt om insolvens (”insolvenssituation”), alternativ A og alternativ B, som en stat kan erklære at ville anvende det ene af. Protokollens artikel XI bliver relevant, når den jurisdiktion, der har kompetence med hensyn til hovedinsolvensbehandlingen, har afgivet erklæring om at ville anvende artikel XI. Parterne i en aftale om en sikkerhedsrettighed kan konkret aftale, at artikel XI ikke finder anvendelse, jf. artikel IV, stk. 3.

Under alternativ A i artikel XI skal insolvensbehandleren (dvs. kurator mv.), alternativt debitor, ved udløbet af en karenperiode, som fastsættes i erklæringen, alternativt på den dato, hvor kreditor ville have ret til at tage flygenstanden i besiddelse, hvis denne artikel ikke fandt anvendelse, enten udlevere flygenstanden til kreditor, jf. stk. 2, eller afhjælpe alle andre misligholdelser end dem, der skyldes indledningen af insolvensbehandlingen og indvillige i at opfylde alle fremtidige forpligtelser i overensstemmelse med aftalen, jf. stk. 7. Indtil kreditor får mulighed for at tage flygenstanden i besiddelse, har insolvensbehandleren, alternativt debitor, pligt til at bevare genstandens værdi, og kreditor har ret til at anmode om foreløbige retsmidler. Konventionen, som ændret ved artikel IX i protokollen, finder anvendelse på iværksættelsen af foranstaltninger under alternativ A, jf. artikel XI, stk. 13.

Under alternativ B i artikel XI skal insolvensbehandleren, alternativt debitor, efter anmodning fra kreditor og inden for en periode, som fastsættes i erklæringen, meddele kreditor, hvorvidt man vil afhjælpe alle andre misligholdelser end dem, der skyldes indledningen af insolvensbehandlingen og indvillige i at opfylde alle fremtidige forpligtelser i overensstemmelse med aftalen og dokumenterne i relation hertil, eller om man vil give kreditor mulighed for at tage flygenstanden i besiddelse i overensstemmelse med den anvendelige lovgivning, jf. stk. 2. I sidstnævnte tilfælde kan retten, såfremt det følger af den anvendelige lovgivning, kræve yderligere sikkerhedsstillelse eller, at der træffes

supplerende foranstaltninger, jf. stk. 3. Såfremt insolvensbehandleren, alternativt debitor, ikke giver meddelelse eller giver kreditor mulighed for at tage flygenstanden i besiddelse som anført i stk. 2, kan retten tillade, at kreditor tager genstanden i besiddelse, jf. stk. 5. Til forskel fra alternativ A er insolvensbehandleren og debitor ikke forpligtede til at foretage sig noget, førend kreditor anmoder herom, jf. stk. 2, og kreditor skal efter alternativ B kunne godtgøre sin fordring og kunne påvise, at sikkerhedsrettigheden er registreret, jf. stk. 4.

4.3.4. Konventionens artikel 31 regulerer retsvirkningerne ved overdragelse af accessoriske rettigheder, f.eks. tilbagebetaling af et lån. I konventionens artikel 1, litra c, er en accessorisk rettighed defineret som en rettighed til betaling eller anden form for opfyldelse fra debtors side i henhold til en aftale, som er sikret ved eller knyttet til formuegenstanden.

Hvis ikke parterne har aftalt andet, indebærer en overdragelse af en accessorisk rettighed, at den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed og dennes plads i prioritetsordenen også overføres, jf. artikel 31, stk. 1. Delvis overdragelse af accessoriske rettigheder er reguleret i stk. 2. Den anvendelige lovgivning regulerer debtors adgang til modregning og til at gøre indsigelser, jf. stk. 3. Debitor kan til enhver tid skriftligt give afkald på modregnings- og indsigelsesretten, bortset fra retten til at gøre indsigelse om svig gældende, jf. stk. 4.

Overdragelse af accessoriske rettigheder forudsætter, at visse formkrav er overholdt, jf. artikel 32. Overdragelsen skal således ske på baggrund af en skriftlig aftale, som gør det muligt at identificere den aftale, som har afstedkommet de accessoriske rettigheder, og det skal være muligt at bestemme de forpligtelser, der sikres ved overdragelsen, uden at det er nødvendigt at fastsætte et beløb eller et garanteret mindstebeløb. Formkravene svarer således til formkravene for stiftelse af en international sikkerhedsrettighed i konventionens artikel 7. Blot er det i artikel 32 ikke selve formuegenstanden, der skal kunne identificeres, men den aftale, der afstedkommer den accessoriske rettighed.

En overdragelse af en international sikkerhedsrettighed er kun gyldig, hvis nogle eller alle accessoriske rettigheder ligeledes overdrages. Grunden hertil er, at formålet med en international sikkerhedsrettighed er at sikre betaling eller anden opfyldelse. Hvis den internationale sikkerhedsrettighed overdrages til en person, der ikke også har fået

overdraget retten til at modtage betaling etc., sikrer sikkerhedsrettigheden således ikke noget.

Konventionen finder ikke anvendelse på overdragelse af accessoriske rettigheder, som ikke har til virkning ligeledes at overføre den internationale garantistillelse, jf. artikel 32, stk. 3.

Konventionens artikel 33 regulerer debtors forpligtelser over for modtageren af den overførte accessoriske rettighed (cessionaren). Det følger af bestemmelsens stk. 1, at debitor for de accessoriske rettigheder og for den forpligtelse, som er dækket af denne sikkerhed, kun er bundet af overdragelsen og kun er forpligtet til at betale cessionaren eller opfylde enhver anden forpligtelse, hvis debitor er blevet skriftligt underrettet om overdragelsen. Den skriftlige underretning skal identificere de accessoriske rettigheder. Hvis disse betingelser er opfyldt, har debtors betaling til cessionaren frigørende virkning, jf. stk. 2. Andre former for betaling med frigørende virkning berøres dog ikke af bestemmelsen. Bestemmelsen berører ikke konkurrerende overdragelsers plads i prioritetsordenen, jf. stk. 3.

Konventionens artikel 34 omhandler cessionarens beføjelser i tilfælde af overdragerens (cedentens) misligholdelse i forbindelse med overdragelsen af den accessoriske rettighed og den tilsvarende internationale sikkerhedsrettighed. Bestemmelserne i konventionens artikel 8, 9 og 11-14 finder således anvendelse i den udstrækning, det er muligt.

Konventionens artikel 35 regulerer prioritetsordenen for konkurrerende overdragelser af accessoriske rettigheder tilknyttet den samme internationale sikkerhedsrettighed. Hvis mindst én de af accessoriske rettigheder omfatter den tilsvarende sikkerhedsrettighed og er registreret, finder konventionens artikel 29 anvendelse, således at en registreret overdragelse af en accessorisk rettighed har prioritet foran en senere registreret eller en uregistreret overdragelse.

Konventionens artikel 36 regulerer cessionarens plads i prioritetsordenen i forhold til andre cessionarer af accessoriske rettigheder. Cessionaren har således kun forrang, hvis aftalen, som de accessoriske rettigheder udspringer af, bestemmer, at de er sikret ved eller knyttet til formuegenstanden, og hvis de accessoriske rettigheder knytter sig til finansieringen af en formuegenstand, jf. stk. 2. Alle andre

prioritetskonflikter mellem konkurrerende overdragelser af accessoriske rettigheder reguleres af den anvendelige lovgivning.

Konventionens artikel 27 fastslår, at artikel 30 om følger af insolvens finder anvendelse i tilfælde af cedentens insolvens.

Konventionens artikel 38 fastslår, at konventionen ikke berører accessoriske rettigheder og tilhørende internationale sikkerhedsrettigheder, der erhverves gennem lovbestemt eller aftalebestedt subrogation i medfør af den anvendelige lov. Det antages i kommentaren til konventionen, at man her også sigter til subrogation efter konventionens artikel 9, stk. 4. Af artikel 38, stk. 2, fremgår det, at de, som har erhvervet rettigheder ved subrogation, jf. stk. 1, indbyrdes kan indgå skriftlig aftale om ændring af prioritetsordenen. For at en sådan aftale skal være gyldig over for efterstående cessionarer, skal rykningen, der følger af aftalen, registreres.

4.4. Misligholdelsesbeføjelser

4.4.1. Konventionens kapitel III (artikel 8-15) indeholder de misligholdelsesbeføjelser, som parterne kan gøre gældende. Endvidere indeholder protokollens kapitel II en række supplerende misligholdelsesbeføjelser.

Formålet med bestemmelserne er at øge forudsigeligheden af retstilstanden for kreditor i tilfælde af debtors misligholdelse.

Konventionens artikel 8 og 9 vedrører misligholdelsesbeføjelser for panthavere, mens artikel 10 regulerer ejendomsforbeholdssælgeres og udlejeres misligholdelsesbeføjelser.

4.4.2. Artikel 8 fastslår, hvilke foranstaltninger en kreditor har til rådighed i tilfælde af misligholdelse fra debtors side.

Der er som udgangspunkt tale om udenretlige foranstaltninger, jf. stk. 1, hvis rettighedsstifteren har givet sit samtykke til foranstaltningen. En kontraherende stat kan dog afgive erklæring om, at rettens medvirken kræves, jf. artikel 54, stk. 2. Der henvises i denne forbindelse til pkt. 5.2.3 nedenfor.

Kreditor kan efter konventionens artikel 8, stk. 1,

- a) tage den sikrede formuegenstand i sin besiddelse eller overtage rådigheden derover (dvs. tage kontrol over genstanden),
- b) sælge eller udleje formuegenstanden og
- c) modtage enhver indkomst eller profit fra styringen eller brugen af genstanden.

Den sikrede kreditor kan som alternativ til artikel 8, stk. 1, anmode om en retskendelse, som autoriserer en af de i stk. 1 nævnte foranstaltninger, jf. artikel 8, stk. 2. Dette kan f.eks. være relevant, hvis rettighedsstifteren ikke har givet sit samtykke efter stk. 1.

Protokollens artikel IX, stk. 3, fastslår, at enhver foranstaltning fastsat i konventionen i forhold til en flygenstand skal iværksættes på en kommercielt rimelig måde. En foranstaltning anses for kommercielt rimelig, når den er iværksat i overensstemmelse med en bestemmelse i aftalen, medmindre bestemmelsen er åbenbart urimelig, jf. protokollens artikel IX, stk. 3, 3. pkt.

Bestemmer kreditor sig for at sælge eller udleje genstanden, skal alle involverede personer med rimeligt varsel underrettes skriftligt herom, jf. konventionens artikel 8, stk. 4. Dette krav anses for opfyldt, hvis der er givet varsel på mindst 10 hverdage, jf. protokollens artikel IX, stk. 4. Parterne kan dog ved aftale fastsætte et længere varsel.

Ethvert beløb, som kreditor oppebærer som følge af iværksættelse af en foranstaltning efter stk. 1 eller 2, skal benyttes til at indfri de sikrede forpligtelser ved modregning heri, jf. artikel 8, stk. 5.

Endelig indeholder konventionens artikel 8, stk. 6, en fordelingsregel. Det følger heraf, at når de beløb, som den sikrede kreditor har opkrævet som følge af iværksættelsen af en af de i artikel 8, stk. 1 eller 2, nævnte foranstaltninger, overstiger det beløb, som er sikret ved sikkerheden, skal den sikrede kreditor fordele overskuddet i prioriteret orden blandt indehaverne af lavere prioriterede sikkerhedsrettigheder, som er registreret, eller som den sikrede kreditor er blevet underrettet om. Et eventuelt restbeløb skal udbetales til debitor. Den sikrede kreditor kan få dækket rimelige udgifter, som vedkommende har pådraget sig i forbindelse med iværksættelsen af foranstaltningen.

4.4.3. Konventionens artikel 9, stk. 1, omhandler muligheden for overførsel af ejendomsretten eller anden rettighed, som debitor har i

genstanden, til kreditor til hel eller delvis fyldestgørelse af de sikrede forpligtelser i tilfælde af debtors misligholdelse.

Efter stk. 1 kan en sådan overførsel aftales mellem parterne på ethvert tidspunkt efter misligholdelsens indtræden. Efter stk. 2 kan en sådan overførsel også ske i medfør af retskendelse efter anmodning herom fra kreditor. Retten kan kun træffe afgørelse om overførsel af en rettighed, hvis retten har sikret sig, at værdien af den sikrede gæld svarer til formuegenstandens værdi, jf. artikel 9, stk. 3.

Overførsel af ejendomsretten kan undgås ved, at debitor/pantsætter eller en anden berørt person betaler kreditor det fulde sikrede beløb, jf. artikel 9, stk. 4. Hvis betaling foretages fuldt ud af en anden berørt person end debitor, indtræder den pågældende betaler i den sikrede kreditors rettigheder.

Ved overførsel af ejendomsretten eller anden rettighed til en kreditor overtager kreditor rettigheden frigjort for lavere prioriterede sikkerhedsrettigheder, jf. artikel 9, stk. 5. Hvis en lavere prioriteret kreditor vil undgå dette, kan denne foretage en interventionsbetaling efter artikel 9, stk. 4, og på denne måde indtræde i den foranstillede kreditors rettigheder.

4.4.4. Konventionens artikel 10 vedrører misligholdelse af aftaler om salg med ejendomsforbehold og lejeaftaler.

Det følger af bestemmelsen, at ejendomsforbeholdssælger eller udlejer i tilfælde af misligholdelse fra debtors eller lejers side kan bringe aftalen til ophør og uden debtors samtykke tage den pågældende genstand i besiddelse. Dette kan eventuelt ske ved hjælp af en retskendelse, jf. artikel 10, litra b.

Konventionen regulerer ikke virkningen af, at en aftale om salg med ejendomsforbehold eller en lejeaftale ophæves i forhold til afledte interesser, f.eks. hvis lejer har fremlejet formuegenstanden. Det er national ret, der afgør, om en aftale skal klassificeres som en aftale om salg med ejendomsforbehold eller en aftale om sikkerhedsstillelse, jf. konventionens artikel 2, nr. 4.

4.4.5. Ud over de misligholdelsesbeføjelser, der følger af konventionens kapitel III, giver protokollens artikel IX, stk. 1, disse yderligere beføjelser til kreditor:

- a) At få luftfartøjets registrering slettet, og
- b) at få flygenstanden eksporteret og fysisk overført fra det område, hvor den befinder sig.

Ligesom med foranstaltningerne efter konventionens artikel 8, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, kan foranstaltningerne i protokollens artikel IX, stk. 1, kun iværksættes med debitor eller panthavers samtykke, som kan gives på et hvilket som helst tidspunkt.

Sletning af luftfartøjets registrering og eksport af flygenstanden i medfør af protokollens artikel IX, stk. 1, kræver endvidere et forudgående skriftligt samtykke fra indehaveren af enhver foranstillet registreret sikkerhedsrettighed.

Endvidere fastlægger protokollens artikel IX, stk. 5, hvornår registermyndigheden i en kontraherende stat skal tage en anmodning om sletning af registreringen og tilladelse til eksport til følge. Af protokollens artikel IX, stk. 6, fremgår det, at en sikret kreditor, der foreslår sletning af et luftfartøjs registrering og eksport heraf på anden vis end ved fuldbyrdelse af en domstolsafgørelse, med rimeligt varsel skal give skriftlig underretning herom til de personer, der fremgår af konventionens artikel 1, litra m, dvs. debitor, kautionister og enhver anden person, der har rettigheder over luftfartøjet og som med rimeligt varsel har underrettet den sikrede kreditor om deres rettigheder.

4.4.6. Spørgsmålet om, hvornår der foreligger misligholdelse, reguleres af konventionens artikel 11.

Det følger af bestemmelsen, at kreditor og debitor på et hvilket som helst tidspunkt skriftligt kan aftale, hvad der udgør misligholdelse, samt hvilke andre omstændigheder der gør det muligt at udøve konventionens misligholdelsesbeføjelser. Hvis parterne ikke har indgået en sådan aftale, defineres ”misligholdelse”, der udløser konventionen misligholdelsesbeføjelser, som en misligholdelse, som i væsentlig grad fratager kreditor, hvad denne berettiget kunne forvente i henhold til aftalen, jf. artikel 11, stk. 2.

I medfør af artikel 12 kan andre beføjelser, som tillades i henhold til den anvendelige nationale ret, herunder enhver beføjelse, som er aftalt mellem parterne, iværksættes i det omfang, de ikke er uforenelige med de ufravigelige bestemmelser i konventionens kapitel III, som de er opremset i artikel 15. Efter artikel 15 er der som udgangspunkt aftalefrihed for parterne, men reglerne i artikel 8, stk. 3-6, artikel 9, stk. 3 og 4, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 kan dog ikke fraviges ved aftale mellem parterne.

4.4.7. Konventionens artikel 13 vedrører foreløbige retsmidler. Det følger af bestemmelsen, at den kontraherende stat skal sikre sig, at en kreditor, som godtgør, at debitor har misligholdt sine forpligtelser, og i det omfang debitor har samtykket hertil, indtil den endelige afgørelse vedrørende kravet foreligger, kan opnå følgende retsmidler:

- a) Beskyttelse af genstanden og genstandens værdi,
- b) besiddelse, rådighed over eller opbevaring af genstanden,
- c) beslaglæggelse af genstanden samt
- d) leje eller, med undtagelse af de i litra a-c omhandlede tilfælde, forvaltning af genstanden og indtægterne heraf.

Konventionens artikel 43 indeholder regler om værneting i relation til foreløbige retsmidler efter konventionens artikel 13. En kontraherende stat kan afgive erklæring om den nærmere anvendelse af artikel 13 og 43. Der henvises nærmere herom til pkt. 5.2.4 nedenfor.

4.4.8. Misligholdelsesbeføjelser, som iværksættes i henhold til konventionens kapitel III, skal anvendes i overensstemmelse med de processuelle regler på det sted, hvor beføjelsen iværksættes, jf. konventionens artikel 14.

Bestemmelsen gælder ikke i det omfang, en kontraherende stat har afgivet erklæring om, at misligholdelsesbeføjelser udelukkende kan udøves ved en domstols mellemkomst efter artikel 54, stk. 2. Der henvises nærmere herom til pkt. 5.2.3 nedenfor.

Det følger af protokollens artikel XVI, at medmindre der foreligger misligholdelse fra debtors side som defineret i konventionens artikel 11, har debitor uforstyrret råderet og brugsret over flygenstanden i overensstemmelse med aftalevilkårene. Bestemmelsens stk. 2, fastslår, at intet i konventionen eller protokollen berører kreditors erstatningsansvar i

tilfælde af kreditors misligholdelse af aftalen i henhold til den anvendelige lov.

4.4.9. Konventionens artikel 42 regulerer valg af værneting (stedlig kompetence). Det følger heraf, at parterne – med forbehold for artikel 43, jf. pkt. 5.2.4 nedenfor, og artikel 44 – kan vælge, hvor tvister med tilknytning til konventionen skal anlægges. Der skal dog være tale om et værneting i en kontraherende stat. En værnetingsaftale skal enten være indgået skriftligt eller opfylde de formkrav, som værnetingsstedets lov fastsætter, jf. stk. 2.

4.5. Adgang til at til- og fravælge visse af konventionens og protokollens bestemmelser

4.5.1. Det følger af konventionen og protokollen, at en kontraherende stat i forbindelse med tiltrædelsen kan afgive erklæringer til en række af konventionens og protokollens bestemmelser.

Nogle af bestemmelserne vedrører såkaldte opt-in erklæringer, dvs. bestemmelserne finder kun anvendelse, såfremt staten afgiver erklæring herom. Andre af bestemmelserne vedrører såkaldte opt-out erklæringer, dvs. bestemmelserne finder anvendelse, medmindre staten afgiver erklæring om ikke at ville anvende dem.

I medfør af konventionens artikel 56 kan der afgives erklæringer i overensstemmelse med konventionens artikel 39, 40, 50, 52, 53, 54, 55, 57, 58 og 60.

Det er obligatorisk for en stat ved tiltrædelsen af konventionen at afgive erklæring i medfør af konventionens artikel 54, stk. 2, mens det er frivilligt, om staten ønsker at afgive erklæringer vedrørende de resterende bestemmelser.

I medfør af protokollens artikel XXXII kan der afgives erklæringer i overensstemmelse med protokollens artikel VIII, XI, XII, XIII, XIX, XXI, XXIV og XXIX. Det er frivilligt, om en stat ønsker at afgive erklæringer vedrørende protokollen.

Der henvises nærmere herom til pkt. 5.2 nedenfor.

4.6. Forholdet til andre konventioner

4.6.1. Konventionens artikel 45 a fastslår, at Cape Town-konventionen har forrang for konventionen om overdragelse af fordringer inden for international handel af 12. december 2001. Danmark har ikke tiltrådt konventionen om overdragelse af fordringer inden for international handel.

Konventionens artikel 46 henviser til protokollens bestemmelser om forholdet mellem Cape Town-konventionen og konventionen om international finansiel leasing af 28. maj 1988. I protokollens artikel XXV fastslås det, at Cape Town-konventionen har forrang for konventionen om international finansiel leasing. Danmark har ikke tiltrådt konventionen om international finansiel leasing.

4.6.2. Protokollens artikel XXIII vedrører forholdet til Konventionen af 19. juni 1948 om international anerkendelse af rettigheder over luftfartøjer (Geneve-konventionen), der i dansk ret er gennemført ved lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, jf. nærmere herom pkt. 3.1, 3.2 og 3.3. Det fremgår af bestemmelsen, at for stater, der deltager i både Cape Town-konventionen og Geneve-konventionen, har Cape Town-konventionen forrang inden for denne konventions anvendelsesområde. For så vidt angår de rettigheder, der ikke er omfattet eller berørt af Cape Town-konventionen, gælder Geneve-konventionen.

Følgende regler i Geneve-konventionen vil fortsat finde anvendelse, selvom Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen er tiltrådt:

- 1) Anerkendelse af første ejerskabsret over et luftfartøj eller af ejerskab, der ikke hidrører fra et salg, hvis en sådan ret er registreret i nationalitetsregisteret.
- 2) Prioritetsstilling mellem uregistrerede internationale rettigheder.
- 3) Pligten efter Geneve-konventionens artikel X til at anerkende udvidelse af sikkerhedsrettigheder i et luftfartøj til også at omfatte oplagrede reservedele. For så vidt angår flymotorer gælder dog Cape Town-konventionens regler.
- 4) Endvidere finder Geneve-konventionen fortsat anvendelse for flymateriel, der falder under kapacitetsgrænserne i protokollens artikel I, stk. 2, litra b, e og l.

Protokollens artikel XXIII har kun betydning i forholdet mellem stater, der begge deltager i Cape Town-konventionen. I forholdet mellem en stat, der

deltager i Cape Town-konventionen og en stat, der ikke deltager i Cape Town-konventionen, finder Geneve-konventionen fortsat anvendelse, hvis begge stater deltager i denne konvention.

4.6.3. Protokollens artikel XXIV vedrører forholdet til Konventionen angående indførelse af visse ensartede regler om arrest i luftfartøjer af 29. maj 1933, som er gennemført i dansk ret ved lov nr. 367 af 21. december 1938 om frihed for arrest og forbud med hensyn til luftfartøjer. Det fremgår af bestemmelsen, at Cape Town-konventionen har forrang for denne konvention i det omfang, Cape Town-konventionen finder anvendelse på luftfartøjer som defineret i flymaterielprotokollen.

En kontraherende stat kan ved tiltrædelsen af flymaterielprotokollen afgive erklæring om ikke at ville anvende artikel XXIV, jf. bestemmelsens stk. 2. Der henvises nærmere herom til pkt. 5.2.12 nedenfor.

4.7. Afsluttende bestemmelser

Konventionens kapitel XIV og protokollens kapitel VI indeholder en række bestemmelser om tiltrædelse og opsigelse af konventionen og protokollen og om konventionens og protokollens ikrafttræden. Kapitlerne indeholder endvidere bestemmelser om, hvordan erklæringer afgives og tilbagetrækkes.

Det bemærkes, at konventionen og protokollen vil træde i kraft for Danmark den første dag i måneden efter udløbet af en periode på tre måneder efter deponering af Danmarks tiltrædelsesinstrument, jf. konventionens artikel 49, stk. 2, og protokollens artikel XXVIII, stk. 2.

5. Lovforslagets udformning og konventionens og protokollens gennemførelse i dansk ret

5.1. Generelle overvejelser og forslag

5.1.1. Formålet med Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen er at lette finansieringen af flymateriel ved at indføre internationale sikkerhedsrettigheder for kreditorerne.

Finansiering af fly sker som oftest gennem forskellige former for creditsalg, og investorer stiller i stigende omfang som betingelse ved finansieringen, at flyet registreres i en stat, der har tiltrådt Cape Town-

konventionen og flymaterielprotokollen. Pr. december 2014 har 57 lande tiltrådt begge instrumenter, herunder 3 EU-lande og Norge.

I lyset heraf vil en dansk tiltrædelse af konventionen og protokollen efter Justitsministeriets opfattelse være af væsentlig betydning for, at luftfartsbranchen forsat på rimelige vilkår kan nyanskaffe luftfartøjer til registrering i Danmark.

Der lægges på denne baggrund med lovforslaget op til at tilvejebringe det lovgivningsmæssige grundlag for, at Danmark kan tiltræde Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen.

Lovforslaget indebærer nærmere, at sikkerhedsrettigheder i flygenstande, som er omfattet af konventionens og protokollens anvendelsesområde (dvs. flyskrog, helikoptere og flymotorer med en vis minimumskapacitet), og hvor debitor enten befinder sig i Danmark på aftaletidspunktet, eller hvor flyskroget eller helikopteren er nationalitetsregistreret i Danmark, vil kunne blive registreret i det internationale register og som følge heraf nyde beskyttelse foran enhver senere registreret sikkerhedsrettigheder og enhver uregistreret rettighed.

En international sikkerhedsrettighed i en flygenstand vil endvidere skulle anerkendes i Danmark og fuldbyrdes her i landet i overensstemmelse med konventionens og protokollens regler. Der henvises nærmere herom til lovforslagets kapitel 2 og bemærkningerne hertil.

Konventionen og protokollen finder ikke anvendelse på flygenstande, der falder under de nævnte kapacitetsgrænser, og sikkerhedsrettigheder i sådanne genstande vil derfor forsat alene kunne registreres i det eksisterende danske rettighedsregister, jf. lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 28. august 2013.

Med vedtagelsen af lovforslaget giver Folketinget endvidere i medfør af grundlovens § 19 sit samtykke til, at regeringen på Danmarks vegne ratificerer Cape Town-konventionen og den tilhørende flymaterielprotokol, og at regeringen i denne forbindelse afgiver erklæringer til en række af konventionens og protokollens bestemmelser som nærmere angivet i pkt. 5.2 nedenfor.

5.1.2. Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen udgør et samlet system. Det foreslås på den baggrund, at konventionen og protokollen

gennemføres i dansk ret ved hjælp af henvisningsmetoden, hvorved det i loven bestemmes, at konventionens og protokollens regler skal finde anvendelse i Danmark.

Denne metode blev f.eks. også valgt ved gennemførelsen af konventionen om aftaler om internationale køb (CISG), jf. lov nr. 733 af 7. december 1988, ved gennemførelsen af aftalen om en fælles patentdomstol, jf. lov nr. 551 af 2. juni 2014, og ved gennemførelsen af parallelaftalen vedrørende Bruxelles I-forordningen, jf. lov nr. 1563 af 20. december 2006.

Det foreslås således, at Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen gennemføres i dansk ret ved en ny hovedlov, hvor konventionen og protokollen er indsat som bilag.

5.2. Til- og fravalg af visse af konventionens og protokollens bestemmelser

Ikke-aftalemæssige rettigheder

5.2.1. Konventionens artikel 39 og 40 er opt-in bestemmelser, hvorefter en stat kan erklære, hvilke ikke-aftalemæssige rettigheder der har forrang uden registrering i det internationale rettighedsregister, samt hvilke ikke-aftalemæssige rettigheder som kan registreres i det internationale rettighedsregister, som om de var internationale sikkerhedsrettigheder.

Justitsministeriet har i lyset heraf overvejet, om Danmark skal afgive erklæringer vedrørende artikel 39 og 40.

5.2.1.1. Efter gældende dansk ret har krav på offentlige afgifter i danskregistrerede luftfartøjer, krav på bjærgeløn og krav på godtgørelse for udgifter til luftfartøjets bevaring forrang uden registrering i det danske rettighedsregister, jf. §§ 4 og 5 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 28. august 2013. Dog bortfalder sikringen af krav på bjærgeløn og på godtgørelse for udgifter til luftfartøjets bevaring, hvis rettigheden ikke er registreret inden tre måneder efter kravets opståen.

Justitsministeriet har overvejet, om disse typer krav også skal have forrang uden registrering, for så vidt angår flygenstande omfattet af Cape Town-konventionens regelsæt. Der vurderes ikke at være behov for at regulere krav vedrørende luftfartøjer omfattet af Cape Town-konventionens regelsæt anderledes end krav vedrørende luftfartøjer omfattet af lov om

registrering af rettigheder over luftfartøjer. Det findes således mest hensigtsmæssigt, at disse typer af krav reguleres på samme måde, uanset om kravet vedrører en flygenstand omfattet af Cape Town-konventionens regelsæt eller ej.

Det foreslås derfor, at der i loven indsættes bestemmelser med en ordlyd svarende til §§ 4 og 5 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer.

Danmark vil på denne baggrund ved tiltrædelsen af konventionen afgive erklæring i overensstemmelse hermed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets §§ 3 og 4 med tilhørende bemærkninger.

5.2.1.2. Efter gældende dansk ret skal rettigheder i luftfartøjer, der stiftes ved retsforfølgning, f.eks. udlæg, registreres i det danske rettighedsregister. Med Cape Town-konventionen og flyprotokollen indføres et nyt system med et internationalt register, som der skal ske registrering i, for at opnå beskyttelse mod andre internationale rettighedshavere.

Såfremt der ikke i Danmark stilles krav om, at rettigheder stiftet ved retsforfølgning i flygenstande omfattet af konventionen og protokollen skal registreres i det internationale rettighedsregister for at opnå beskyttelse, vil der kunne opstå situationer, hvor en kreditor har en forventning om, at f.eks. et udlæg er beskyttet mod andre rettighedshavere, fordi det er registreret i det danske rettighedsregister, men hvor udlægget viser sig ikke at være beskyttet, fordi der er andre rettigheder i samme genstand, som er registreret i det internationale register, og som således fortrænger rettigheder, der ikke er registreret i det internationale register.

Endvidere er det u hensigtsmæssigt, at registreringer af sikkerhedsrettigheder i samme aktiv kan ske i to forskellige registre, idet det skaber uklarhed for både debitorer og kreditorer om rettighedsbeskyttelse og prioritetsstillinger.

Det foreslås derfor, at sikkerhedsrettigheder i flygenstande, der er stiftet ved retsforfølgning, som f.eks. udlæg, skal registreres i det internationale rettighedsregister, for at opnå beskyttelse over for aftaler om flygenstanden og mod retsforfølgning. Konsekvensen af en sådan registrering er, at rettigheden vil blive behandlet som en international sikkerhedsrettighed i

medfør af konventionen og protokollen, både i forhold til prioritetsstillinger, retsmidler mv. Hvis en sikkerhedsrettighed, der er stiftet ved retsforfølgning, derimod ikke registreres i det internationale rettighedsregister, vil rettigheden være ubeskyttet.

Danmark vil på denne baggrund ved tiltrædelsen af konventionen afgive erklæring i overensstemmelse hermed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2 med tilhørende bemærkninger.

5.2.1.3. Efter gældende dansk ret skal skifteretten i forbindelse med behandlingen af et konkursbo, der omfatter bestemte aktiver, foranledige meddelelse om konkursdekretet registreret i det relevante register, jf. tinglysningslovens § 13, stk. 1, 2. pkt. (for så vidt angår fast ejendom), sølovens § 16, stk. 6 (for så vidt angår skibe), og lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer § 11, stk. 1, 2. pkt. (for så vidt angår luftfartøjer). En sådan registrering bør således også ske ved konkursbehandling, der omfatter flygenstande omfattet af Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen, jf. lovforslagets § 11 med tilhørende bemærkninger.

Da en meddelelse om konkurs ikke er omfattet af definitionen på en international sikkerhedsrettighed og således ikke umiddelbart kan registreres, foreslås det, at Danmark ved tiltrædelsen af konventionen erklærer, at en sådan meddelelse kan registreres i det internationale rettighedsregister.

Danmark vil på denne baggrund ved tiltrædelsen af konventionen afgive erklæring i overensstemmelse hermed.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 11 med tilhørende bemærkninger.

Interne transaktioner

5.2.2. Efter konventionens artikel 50 kan det erklæres, at konventionen ikke skal finde anvendelse på interne transaktioner. Der er tale om en opt-out bestemmelse, dvs. hvis der ikke afgives erklæring, finder konventionen også anvendelse på interne transaktioner.

En intern transaktion defineres som en sikkerhedsrettighed, hvor centret for alle involverede parter hovedinteresser og formuegenstanden befinder

sig i samme kontraherende stat på tidspunktet for indgåelsen af aftalen, jf. konventionens artikel 1, litra n.

Justitsministeriet har overvejet, om konventionen skal finde anvendelse på interne transaktioner i Danmark.

Henset til luftfartsbranchens internationale og mobile karakter, hvorefter flygenstande flyttes over landegrænser, uden at kreditor nødvendigvis bliver bekendt hermed, anses det for mest hensigtsmæssigt, at samme system kan finde anvendelse på alle transaktioner, uanset om de på aftaletidspunktet er interne eller ej. Derved undgås også tvivlsspørgsmål om afgrænsningen mellem interne transaktioner og internationale transaktioner, da begge kategorier uden videre vil være omfattet af konventionens regler.

Det bemærkes, at kun et fåtal af de kontraherende stater – og ingen af de kontraherende EU-medlemsstater eller Norge – har afgivet erklæring efter artikel 50, stk. 1, dvs. for størstedelen af de kontraherende stater, finder konventionen tillige anvendelse på interne transaktioner.

Det foreslås på denne baggrund, at Danmark ikke udnytter adgangen til at undtage interne transaktioner i medfør af artikel 50. Danske sikkerhedsrettigheder vil således kunne registreres i det internationale register og hermed få status som internationale sikkerhedsrettigheder.

Obligatorisk domstolsmedvirken

5.2.3. En kontraherende stat skal i medfør af konventionens artikel 54, stk. 2, erklære, om en foranstaltning, som i medfør af konventionens kan iværksættes uden medvirken af en domstol, kun kan udøves med en domstols samtykke.

Bestemmelsen indebærer, at staterne kan vælge at stille krav om, at domstolene altid skal medvirke ved udøvelsen af konventionens misligholdelsesbeføjelser i artikel 8, stk. 1, artikel 9, stk. 1, og artikel 10, litra a, uanset om parterne er enige om udøvelsen af beføjelserne.

Der er tale om en obligatorisk bestemmelse, og det er således et krav, at en kontraherende stat ved tiltrædelsen af konventionen afgiver erklæring efter artikel 54, stk. 2.

Justitsministeriet har overvejet, hvilken erklæring Danmark ved tiltrædelsen af konventionen skal afgive vedrørende artikel 54, stk. 2, og om der skal stilles krav om domstolsmedvirken i tilfælde, hvor det ikke er påkrævet efter konventionen og protokollen.

5.2.3.1. Efter dansk ret er der frihed for parterne til at aftale, hvilke beføjelser en kreditor har i tilfælde af debtors misligholdelse, og der stilles ikke krav om domstolens medvirken til udøvelse af disse beføjelser. Der er således ikke noget til hinder for, at f.eks. en udlejer og en lejer aftaler, at lejeren i tilfælde af dennes misligholdelse skal tilbagelevere genstanden, eller at en sælger af en genstand med ejendomsforbehold efter aftale med køberen kræver genstanden tilbageleveret, hvis køberen misligholder sin betalingsforpligtelse, og at disse beføjelser udøves uden domstolsmedvirken, hvis parterne er indstillet herpå.

5.2.3.2. Justitsministeriet finder, at den gældende retstilstand på dette punkt bør opretholdes, og anser det for overflødig og unødigt formalistisk at stille krav om domstolsmedvirken i situationer, hvor debitor samtykker til kreditors udøvelse af misligholdelsesbeføjelserne. Henset hertil finder Justitsministeriet ikke behov for at stille krav om, at foranstaltninger, som efter konventionens ordlyd ikke kræver domstolsmedvirken, i Danmark kun kan udøves med en domstols samtykke, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Det bemærkes, at kreditor efter konventionens artikel 8, stk. 2, artikel 9, stk. 2, og artikel 10, litra b, kan anmode om fuldbyrdelse af misligholdelsesbeføjelserne ved en domstolsafgørelse.

Danmark vil ved tiltrædelsen af konventionen afgive erklæring vedrørende artikel 54, stk. 2, i overensstemmelse hermed.

Foreløbige retsmidler

5.2.4. Efter konventionens artikel 55 kan en stat erklære, at den ikke vil anvende hele eller dele af bestemmelserne i konventionens artikel 13 og 43 vedrørende foreløbige retsmidler. Disse bestemmelser skal læses sammen med protokollens artikel X og XXI. Protokollens artikel X og XXI modificerer på en række punkter konventionens artikel 13 og 43.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.4.7 ovenfor.

Konventionens artikel 13 og 43 og protokollens artikel XXI er opt-out bestemmelser, mens protokollens artikel X er en opt-in bestemmelse.

5.2.4.1. Justitsministeriet har overvejet, om bestemmelserne vedrørende foreløbige retsmidler skal finde anvendelse i Danmark.

Hvis bestemmelserne om foreløbige retsmidler finder anvendelse, skal en kreditor kunne få gennemført et foreløbigt retsmiddel, selv om tvistens realitet endnu ikke er afgjort. Efter gældende dansk ret kan der foretages arrest i luftfartøjer efter reglerne i konventionen angående indførsel af visse ensartede regler om arrest i luftfartøjer, jf. bekendtgørelse nr. 9 af 27. april 1939. Det bemærkes, at Cape Town-konventionen som udgangspunkt har forrang for konventionen om arrest i luftfartøjer, som således ikke længere vil finde anvendelse på forhold omfattet af Cape Town-konventionen. Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.12 nedenfor vedrørende konventionen om arrest i luftfartøjer. I visse situationer er luftfartøjer fritaget for arrest, jf. lov nr. 367 af 21. december 1938 om frihed for arrest og forbud med hensyn til luftfartøjer.

Cape Town-konventionens bestemmelser om foreløbige retsmidler vedrører Bruxelles I-forordningens anvendelsesområde, idet det af forordningens artikel 31 fremgår, at der over for en medlemsstats retslige myndigheder kan anmodes om anvendelse af foreløbige retsmidler, selv om en domstol i en anden medlemsstat i medfør af Bruxelles I-forordningen er kompetent til at påkende sagens realitet.

5.2.4.2. Danmark har indgået en parallelaftale med EU om Bruxelles I-forordningen, og forordningen finder således anvendelse for Danmark på trods af det danske retsforbehold.

Som nævnt under pkt. 10 nedenfor, har EU tiltrådt Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen og har i forbindelse hermed afgivet erklæring om, at EU-medlemsstaterne kun vil anvende konventionens artikel 13 og 43 i overensstemmelse med artikel 31 i Bruxelles I-forordningen.

Selv om Danmark som følge af det danske retsforbehold ikke er bundet af EU's tiltrædelse til konventionen og protokollen og de erklæringer, som EU har afgivet i denne forbindelse, er Danmark som følge af parallelaftalen vedrørende Bruxelles I-forordningen forpligtet til at følge EU's linje, for så vidt angår forordningens anvendelsesområde.

Bestemmelserne om foreløbige retsmidler bør således finde anvendelse i Danmark inden for rammerne af Bruxelles I-forordningen.

Det foreslås på den baggrund, at konventionens artikel 13 og 43 om foreløbige retsmidler og domstolskompetence ved afgørelser herom skal finde anvendelse i Danmark inden for rammerne af Bruxelles I-forordningen. Der henvises i denne forbindelse til lovforslagets § 1, stk. 3, med tilhørende bemærkninger.

Danmark vil ved tiltrædelsen af konventionen og protokollen afgive erklæringer i overensstemmelse hermed.

Eksisterende rettigheder

5.2.5. Konventionens artikel 60 er en overgangsbestemmelse, hvorefter en stat kan erklære, at konventionen finder anvendelse på såkaldte gamle rettigheder, jf. konventionens artikel 1, litra v, dvs. rettigheder, som allerede eksisterer på det tidspunkt, hvor konventionen træder i kraft for staten. Erklæringer vedrørende artikel 60 kan – som de eneste erklæringer – hverken afgives, trækkes tilbage eller ændres efter statens tiltrædelse.

Justitsministeriet har overvejet, om konventionen skal finde anvendelse på eksisterende rettigheder i Danmark. Der vurderes ikke at være et særligt behov i Danmark for at anvende konventionens regler på eksisterende rettigheder, og det findes endvidere hensigtsmæssigt på dette punkt at benytte samme system i Danmark som i langt størstedelen af de andre kontraherende stater. Endvidere findes det hensigtsmæssigt med en klar afgrænsning af, hvilke rettigheder konventionen finder anvendelse på. Det bemærkes, at det på nuværende tidspunkt alene er Canada, der har afgivet erklæring efter artikel 60 om, at konventionen skal finde anvendelse på eksisterende rettigheder.

Det foreslås på denne baggrund, at konventionen ikke skal finde anvendelse på eksisterende rettigheder, men alene på rettigheder, der stiftes efter konventionens ikrafttræden for Danmark. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 12, stk. 2, med tilhørende bemærkninger.

Insolvens

5.2.6. Protokollens artikel XI og XII vedrører insolvens. Artikel XI indeholder to alternative regelsæt om insolvens, alternativ A og alternativ B, som en stat kan erklære at ville anvende det ene af. For så vidt angår nærmere om artikel XI, alternativ A og B henvises der til pkt. 4.3.3.1 ovenfor.

Artikel XII vedrører bistand til andre kontraherende stater med henblik på deres anvendelse af protokollens insolvensbestemmelser.

Der er tale om opt-in bestemmelser, dvs. de finder kun anvendelse, såfremt der er afgivet erklæring herom i medfør af henholdsvis artikel XXX, stk. 3 og stk. 1, i protokollen. Såfremt der ikke afgives erklæring om at ville anvende artikel XI, vil det således være dansk rets almindelige regler om insolvens, der vil finde anvendelse.

Det bemærkes, at EU har afgivet erklæring om, at Fællesskabet ikke afgiver erklæring i henhold til artikel XXX, stk. 1 og 3, men at medlemsstaterne fortsat har kompetence vedrørende insolvens.

Konventionens artikel 45 bestemmer, at konventionen ikke regulerer værneting ved insolvensbehandling.

5.2.6.1. Justitsministeriet har overvejet, om protokollens insolvensregler i artikel XI skal finde anvendelse i Danmark og i så fald, om alternativ A eller B skal anvendes.

Som nævnt under pkt. 4.3.3.1 skal flygenstande efter alternativ A som udgangspunkt uden videre udleveres til kreditor ved udløbet af karenperioden, medmindre insolvensbehandleren, alternativt debitor, vælger at afhjælpe alle andre misligholdelser end dem, der skyldes indledningen af insolvensbehandlingen, og indvilliger i at opfylde alle fremtidige forpligtelser i overensstemmelse med aftalen. Efter alternativ B er insolvensbehandleren og debitor derimod ikke forpligtede til at foretage sig noget, førend kreditor anmoder herom, og kreditor skal efter alternativ B kunne godtgøre sin fordring og kunne påvise, at sikkerhedsrettigheden er registreret.

Som nævnt under pkt. 4.3.3 er ”insolvensbehandling” defineret bredt i konventionen. En kontraherende stat skal derfor, såfremt den afgiver erklæring om at anvende protokollens artikel XI, samtidig angive på hvilke typer insolvensbehandling alternativ A eller B eventuelt finder anvendelse.

I dansk ret sker insolvensbehandling vedrørende insolvente virksomheder som udgangspunkt ved rekonstruktion eller konkursbehandling. Både reglerne om rekonstruktion og om konkurs er således relevante for behandling af insolvente virksomheder, hvori der indgår flygenstande.

Som nævnt under pkt. 3.7 har kreditorer eller panthavere ikke efter konkurslovens regler en ret til under konkursbehandling at få udleveret genstande fra boet, medmindre der er tale om genstande, som tilhører tredjemand eller af andre grunde ikke kan inddrages i konkursmassen, jf. konkurslovens § 82. I så fald vil boet dog skulle holdes skadesløs. Tvangsauktion kan alene foretages efter begæring fra boet eller med dettes samtykke, jf. konkurslovens § 85, stk. 1. Panthavere kan dog efter 6 måneder forlange, at pantet sættes på tvangsauktion, jf. konkurslovens § 86.

Endvidere er der efter konkurslovens regler om rekonstruktion som udgangspunkt forbud mod at søge fyldestgørelse i pantet, jf. pkt. 3.7.

Både alternativ A og B adskiller sig således fra, hvad der følger af danske regler om insolvens. Det bemærkes, at størstedelen af de kontraherende stater har afgivet erklæring om at ville anvende artikel XI og heraf har størstedelen, herunder Norge, erklæret at ville anvende alternativ A.

Alternativ A giver således kreditorerne en mere klar og forudsigelig retsstilling, hvor rettens diskretionære beføjelser er begrænsede, og alternativ A er efter Justitsministeriets opfattelse en af de bestemmelser, som skaber reel merværdi i Cape Town-ordningen.

Såfremt parterne har aftalt, at protokollens artikel XI ikke finder anvendelse, jf. protokollens artikel IV, stk. 3, finder konkurslovens almindelige regler anvendelse.

Henset til betydningen af så vidt muligt at skabe ensartede regler blandt de kontraherende stater, samt henset til konventionens formål om at fremme et aktivt samarbejde over landegrænserne i forbindelse med håndteringen af sikkerhedsrettigheder i flygenstande, findes det mest hensigtsmæssigt at have så klare og ensartede regler som muligt.

5.2.6.2. På denne baggrund foreslås det, at alternativ A i artikel XI skal finde anvendelse i forhold til insolvensbehandling i Danmark. For så vidt

angår længden af karenperioden i stk. 3, foreslås det, at perioden fastsættes til 60 dage, ligesom f.eks. Luxembourg og Norge har gjort.

Kreditor vil således ved udløbet af en karenstid på 60 dage kunne kræve flygenstanden, som kreditor har en international sikkerhedsrettighed i, udleveret fra konkursboet. Såfremt insolvensbehandleren /debitor ikke ønsker at udlevere flygenstanden, skal insolvensbehandleren/debitor senest ved udløbet af karenstiden have afhjulpet alle andre misligholdelser end dem, der skyldes indledningen af insolvensbehandlingen, og skal have indvilliget i at opfylde alle fremtidige forpligtelser i overensstemmelse med aftalen, jf. artikel XI, stk. 7.

Karenstiden beregnes fra den dag, insolvenssituationen indtræder, jf. pkt. 4.3.3. Det vil som hovedregel føre til, at karenstiden beregnes fra tidspunktet for indledning af insolvensbehandlingen.

Danmark vil ved tiltrædelsen af protokollen afgive erklæring i overensstemmelse hermed.

5.2.6.3. For så vidt angår artikel XII vedrørende bistand i tilfælde af insolvens medfører bestemmelsen, at såfremt en flygenstand befinder sig i en stat, der har erklæret at ville anvende artikel XII, vil landets domstole være forpligtet til – i videst muligt omfang og i overensstemmelse med de gældende nationale regler – at samarbejde med udenlandske domstole og insolvensbehandlere med henblik på anvendelsen af artikel XI. Det bemærkes, at afgivelse af erklæring om at ville anvende artikel XI ikke er en forudsætning for at anvende artikel XII.

Justitsministeriet anser det for en naturlig følge af at vælge at ville anvende artikel XI, at man også vil bistå andre stater i anvendelsen af denne bestemmelse. Det foreslås derfor, at Danmark ved tiltrædelsen afgiver erklæring om at ville anvende protokollens artikel XII.

Hvis et luftfartøj befinder sig i Danmark, og en domstol i en anden kontraherende stat skal behandle en insolvenssag, der vedrører det pågældende luftfartøj, og i denne forbindelse anmoder om bistand fra de danske domstole, skal de danske domstole således i videst muligt omfang og i overensstemmelse med de gældende danske regler herom yde bistand til gennemførelsen af insolvensbehandlingen.

5.2.7. Protokollens artikel VIII vedrører aftaler om lovvalg. Der er tale om en opt-in bestemmelse, som således kun finder anvendelse, såfremt der afgives erklæring herom i medfør af protokollens artikel XXX, stk. 1.

Justitsministeriet har overvejet, om artikel VIII bør finde anvendelse i Danmark.

Som nævnt under pkt. 10 nedenfor, har EU tiltrådt konventionen og protokollen og har i forbindelse hermed erklæret, at EU's medlemsstater har overdraget kompetence til Fællesskabet, for så vidt angår anliggender, der berører Bruxelles I-forordningen om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område, konkurs-forordningen og Rom I-forordningen om lovvalg.

EU's erklæring vedrørende protokollens artikel VIII har ikke bindende virkning for Danmark på grund af det danske retsforbehold. Danmark har ikke nogen parallelaftale med EU vedrørende Rom I-forordningen, og er således fortsat omfattet af Rom-konventionens regler om lovvalg. I forholdet mellem Danmark og de andre EU-lande er det således Rom-konventionens regler, der finder anvendelse.

Henset til, at Danmark er bundet af Rom-konventionen, hvis regler i vidt omfang svarer til Rom I-forordningens, anses det for hensigtsmæssigt at følge EU's linje i forhold til artikel VIII. Det foreslås derfor, at protokollens artikel VIII ikke skal finde anvendelse i Danmark.

Øvrige valg

5.2.8. I medfør af konventionens artikel 54, stk. 1, kan en kontraherende stat afgive erklæring om, at en sikret kreditor ikke på statens område må udleje en behæftet genstand, der er lokaliseret på territoriet eller kontrolleres derfra. Der er tale om en opt-out bestemmelse, dvs. hvis der ikke afgives erklæring, må sådan udlejning gerne finde sted.

Justitsministeriet har overvejet, om udlejning af en behæftet genstand på dansk territorium bør tillades. Udlejning af genstanden er en af de misligholdelsesbeføjelser, som konventionen giver kreditorer, jf. artikel 8, stk. 1, litra b, og det vurderes, at kreditors retsmæssige beføjelser vil blive

væsentligt begrænset, såfremt muligheden for udlejning af den pågældende genstand afskæres.

Det bemærkes, at det indtil nu alene er Kina, der har afgivet erklæring efter artikel 54, stk. 1, om ikke at tillade sådan udlejning. Endvidere har UNIDROIT tilkendegivet, at såfremt en stat ønsker det fulde udbytte af at tiltræde konventionen, bør staten ikke afgive erklæring efter artikel 54, stk. 1.

Det foreslås på denne baggrund, at Danmark tillader, at en sikret kreditor udlejer en behæftet genstand, der er lokaliseret på dansk territorium eller kontrolleres herfra, og at Danmark således ikke afgiver erklæring efter artikel 54, stk. 1.

5.2.9. Protokollens artikel XIII vedrører proceduren i forbindelse med sletning af luftfartøjets registrering og tilladelse til eksport i medfør af protokollens artikel IX, stk. 1, jf. nærmere herom pkt. 4.4.5 ovenfor. Der er tale om en opt-in bestemmelse, dvs. den finder kun anvendelse, såfremt der er afgivet erklæring herom, jf. protokollens artikel XXX, stk. 1.

Det bemærkes, at størstedelen af de kontraherende stater, herunder Irland, Luxembourg, Malta og Norge, har afgivet erklæring om at ville anvende artikel XIII.

Justitsministeriet har overvejet, om bestemmelsen bør finde anvendelse i Danmark. Henset til betydningen af så vidt muligt at skabe ensartede regler blandt de kontraherende stater, finder Justitsministeriet, at artikel XIII bør finde anvendelse i Danmark, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Danmark vil ved tiltrædelsen afgive erklæring om at ville anvende protokollens artikel XXX, stk. 1.

5.2.10. Efter konventionens artikel 53 kan der afgives erklæring om, hvilken eller hvilke domstole der er relevante i forbindelse med anvendelsen af konventionens regler. Der er tale om en opt-in bestemmelse, dvs. den finder kun anvendelse, hvis der er afgivet erklæring herom.

Såfremt der ikke afgives erklæring om domstolskompetence, vil eventuelle tvister om rette værneting skulle afgøres efter dansk rets almindelige værnetingsregler.

De almindelige værnetingsregler må anses at være tilstrækkelige til at afgøre, hvor en sag, som vedrører anvendelsen af konventionens og protokollens regler, skal anlægges. Sager vedrørende foranstaltninger efter konventionens kapitel III foreslås i lovforslagets kapitel 2 indbragt for fogedretten, jf. pkt. 5.3. Det findes på denne baggrund ikke nødvendigt at udpege bestemte domstole i medfør af artikel 53.

5.2.11. I medfør af protokollens artikel XIX kan en kontraherende stat udpege et eller flere kontaktorganer, som skal sørge for at videregive de nødvendige registreringsoplysninger til det internationale register. Der er tale om en opt-in bestemmelse, dvs. den finder kun anvendelse, såfremt der afgives erklæring herom.

Justitsministeriet har overvejet, om Danmark skal udpege et kontaktorgan.

De interessenter, der ønsker at registrere rettigheder i det internationale register, kan gøre dette direkte, og såfremt der ønskes oplysninger fra registeret, kan der anmodes herom af både private og myndigheder. På denne baggrund findes det ikke nødvendigt at udpege et kontaktorgan i Danmark.

5.2.12. Det følger af protokollens artikel XXIV, stk. 1, at Cape Town-konventionen har forrang for konventionen angående indførsel af visse ensartede regler om arrest i luftfartøjer (herefter konventionen om arrest i luftfartøjer), der blev undertegnet i Rom den 29. maj 1933. Danmark tiltrådte konventionen om arrest i luftfartøjer ved kongelig resolution af 23. januar 1939, jf. bekendtgørelse nr. 9 af 27. april 1939, og konventionen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 367 af 21. december 1938 om frihed for arrest og forbud med hensyn til luftfartøjer, samt ved retsplejelovens § 411, stk. 4, og § 628, stk. 2.

Udgangspunktet er således, at Cape Town-konventionen træder i stedet for konventionen om arrest, for så vidt angår Cape Town-konventionens og flymaterielprotokollens anvendelsesområde. I forholdet mellem en stat, der deltager i Cape Town-konventionen og en stat, der ikke deltager i Cape Town-konventionen, vil konventionen om arrest i luftfartøjer dog fortsat finde anvendelse, hvis begge stater deltager i denne konvention

Efter protokollens artikel XXIV, stk. 2, kan en stat erklære, at artikel XXIV, stk. 1, om Cape Town-konventionens forrang for konventionen om arrest i luftfartøjer ikke finder anvendelse.

Justitsministeriet har overvejet, om konventionen om arrest i luftfartøjer fortsat skal finde anvendelse i Danmark for så vidt angår Cape Town-konventionens og flymaterielprotokollens anvendelsesområde. Henset til, at protokollens artikel XXIV, stk. 1, klart fastlægger forholdet mellem Cape Town-konventionen og konventionen om arrest i luftfartøjer, og henset til betydningen af så vidt muligt at skabe ensartede regler blandt de kontraherende stater, finder ministeriet ikke behov for, at konventionen om arrest i luftfartøjer fortsat skal finde anvendelse i Danmark, for så vidt angår Cape Town-konventionens og flymaterielprotokollens anvendelsesområde, og lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed.

Det bemærkes i øvrigt, at ingen kontraherende stater indtil nu har afgivet erklæring efter artikel XXIV, stk. 2.

Det foreslås således, at Danmark ikke afgiver erklæring i medfør af artikel XXIV, stk. 2. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 15 med tilhørende bemærkninger.

5.2.13. Efter konventionens artikel 52, stk. 1, og protokollens artikel XXIX, kan der afgives erklæring om, at konventionen og protokollen finder anvendelse på alle den kontraherende stats territoriale enheder eller kun på nogen af dem.

Hvis der ikke afgives erklæring, finder konventionen og protokollen anvendelse på alle den kontraherende stats territoriale enheder, jf. artikel 52, stk. 3, og artikel XXIX, stk. 3.

Justitsministeriet har overvejet, om Danmark ved tiltrædelsen skal afgive erklæring vedrørende Færøerne og Grønland.

Der har ikke været fremsat ønske fra færøsk og grønlandsk side om tiltrædelse af Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen. For så vidt angår Færøerne bemærkes det, at Færøerne pr. 1. januar 2010 har overtaget formueretten for Færøerne, og at retsområdet således henhører

under
øsk kompetence.

fær-

Det foreslås på denne baggrund, at konventionen og protokollen ikke skal finde anvendelse på Færøerne og i Grønland, men at den ved kongelig anordning skal kunne sættes i kraft for Grønland.

Danmark vil på denne baggrund ved tiltrædelsen af konventionen afgive erklæringer i medfør af konventionens artikel 52, stk. 1, og protokollens artikel XXIX i overensstemmelse hermed.

Såfremt der på et senere tidspunkt skulle opstå ønske om at udvide konventionens og protokollens territoriale anvendelsesområde, vil erklæringerne kunne trækkes tilbage i medfør af konventionens artikel 58 og protokollens artikel XXXIV.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 13 med tilhørende bemærkninger.

5.3. Anerkendelse og fuldbyrdelse

5.3.1. En dansk tiltrædelse af Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen, som der lægges op til med lovforslaget, vil indebære, at internationale sikkerhedsrettigheder skal nyde beskyttelse her i landet i overensstemmelse med konventionen og protokollen, jf. nærmere herom ovenfor under pkt. 4.

Dvs. at en international sikkerhedsrettighed ligesom almindelige danske panterettigheder, ejendomsforbehold mv. skal anerkendes i Danmark af private og myndigheder som en sikkerhedsrettighed, herunder i forbindelse med f.eks. tvangsfuldbyrdelse, konkurs, og salg.

5.3.2. Konventionens kapitel III og protokollens artikel IX indeholder, som anført ovenfor under pkt. 4.4, en række beføjelser, som en kreditor kan anvende i tilfælde af debiters misligholdelse.

Kreditor kan således i medfør af konventionens artikel 8, stk. 1, i tilfælde af misligholdelse iværksætte en eller flere foranstaltninger, såfremt debitor (rettighedsstifteren) har givet sit samtykke dertil, hvilket debitor kan gøre til enhver tid, herunder a) tage enhver formuegenstand, der er behæftet til kreditors fordel, i besiddelse eller overtage rådigheden derover, b) sælge eller udleje en sådan formuegenstand og c) oppebære enhver indtægt eller

fortjeneste fra forvaltningen eller anvendelsen af en sådan formuegenstand.

Kreditor og alle berørte personer kan endvidere efter konventionens artikel 9 på ethvert tidspunkt efter misligholdelse aftale, at ejendomsretten til enhver behæftet formuegenstand (eller enhver anden rettighed, som debitor har i denne formuegenstand) skal overføres til den sikrede kreditor som fyldestgørelse af alle eller en del af de sikrede rettigheder.

Herudover bestemmer protokollens artikel IX, at kreditor – for så vidt debitor har givet sit samtykke dertil, hvilket kan ske til enhver tid – i tilfælde af misligholdelse kan få luftfartøjets registrering slettet og få flygenstanden eksporteret og fysisk overført fra det område, hvor den befinder sig.

Det følger endelig af artikel 10, at en sælger med ejendomsforbehold eller en udlejer i tilfælde af misligholdelse af en aftale kan hæve aftalen og tage enhver formuegenstand, der er omfattet af aftalen, i besiddelse eller overtage rådigheden derover.

Foranstaltningerne gennemføres som udgangspunkt uden rettens medvirken, såfremt debitor henholdsvis de berørte personer samtykker til iværksættelse af de nævnte foranstaltninger. Som anført ovenfor under pkt. 5.2.3 vil Danmark ved tiltrædelsen af konventionen således afgive erklæring vedrørende konventionens artikel 54, stk. 2, om, at konventionens foranstaltninger kan iværksættes uden medvirken af domstolene.

5.3.3. Bortset fra beføjelserne i medfør af protokollens artikel IX, som alene kan iværksættes med debtors samtykke, kan de under pkt. 5.3.2 nævnte misligholdelsesbeføjelser iværksættes med domstolenes medvirken uden samtykke fra debitor.

Den sikrede kreditor kan således i medfør af konventionens artikel 8, stk. 2, anmode om en domstolsafgørelse, der tillader eller anordner en eller flere af de foranstaltninger, der er nævnt i konventionens artikel 8, stk. 1.

Tilsvarende kan domstolene efter anmodning fra kreditor ved kendelse bestemme, at ejendomsretten til enhver behæftet formuegenstand (eller enhver anden rettighed, som debitor har til denne formuegenstand) skal

overføres til kreditor som fyldestgørelse af alle eller en del af de sikrede forpligtelser, jf. konventionens artikel 9, stk. 2, jf. stk. 1.

Sælger med ejendomsforbehold og udlejer kan endvidere anmode om en domstolsafgørelse, der tillader eller anordner, at enhver formuegenstand, der er omfattet af aftalen, skal bringes i kreditors besiddelse eller at kreditor kan overtage rådigheden derover, jf. konventionens artikel 10, litra b, jf. litra a.

Det foreslås, at en domstolsafgørelse vedrørende ovennævnte bestemmelser skal træffes af fogedretten, som i forvejen efter gældende ret bl.a. afgør tvister om, hvorvidt der foreligger misligholdelse i forhold til f.eks. pantebreve i fast ejendom og løsøre, og om løsøre med ejendomsforbehold kan tilbagetages af sælger (kreditor). Fogedretten vil desuden i forlængelse af behandlingen af de nævnte sager umiddelbart kunne bistå kreditor med at gennemtvinge sin ret.

I medfør af konventionens artikel 42 kan parterne aftale, ved hvilken ret en sag efter konventionens kapitel III skal behandles. Den pågældende domstol har enekompetence til at behandle sagen, medmindre parterne har aftalt andet. Parterne kan således aftale, at sagen skal anlægges i Danmark, og i den forbindelse beslutte, hvilken fogedret der har kompetence til at behandle sagen.

Såfremt parterne ikke har indgået en sådan aftale om værneting, foreslås det, at en anmodning i medfør af konventionens artikel 8, stk. 2, kan indgives til den fogedret, der er kompetent efter reglerne i retsplejelovens § 487 med de undtagelser – af hensyn til Bruxelles I-forordningen, jf. lov nr. 1563 af 20. oktober 2006 – som følger af lovens § 247.

Det følger af retsplejelovens § 487, at en anmodning kan fremsættes over for fogedretten, hvor 1) debitor har hjemting, jf. retsplejelovens §§ 235, 236, 238, 239 og 240, 2) hvorfra debitor driver erhvervmæssig virksomhed, 3) hvor der findes pant for den fordring, for hvilken udlæg søges, og 4) hvor genstanden for fuldbyrdelse af andre krav end pengekrav findes. Er ingen fogedret kompetent efter nr. 1-4, kan anmodning om fuldbyrdelse fremsættes over for fogedretten i en retskreds, hvor debitor opholder sig eller træffes eller har aktiver. Skal der i anledning af anmodning om tvangsfuldbyrdelse foretages foranstaltninger ved en anden fogedret end den, hvortil anmodning er indgivet, fremsættes ny anmodning over for vedkommende fogedret. Anmodning kan fremsættes over for

andre fogedretter end de nævnte, hvis muligheden for fuldbyrdelse ellers vil blive væsentligt forringet. Den fogedret, hvortil anmodning er indgivet, kan henvise anmodningen til en anden fogedret, hvis det findes væsentligt mere hensigtsmæssigt, at forretningen foretages ved denne fogedret.

Foranstaltninger efter konventionens kapitel III iværksættes i medfør af konventionens artikel 14 efter de processuelle regler, der foreskrives af loven på det sted, hvor de iværksættes. Dette indebærer, at foranstaltningerne i Danmark navnlig skal behandles på baggrund af reglerne i retsplejeloven og kreditaftaleloven.

Foranstaltninger, der står til kreditors rådighed

5.3.4. Fogedretten skal i tilfælde af misligholdelse bistå kreditor med at tage enhver formuegenstand, der er behæftet til dennes fordel, i besiddelse eller overtage rådigheden derover, jf. konventionens artikel 8, stk. 1, litra a.

Det foreslås derfor, at reglerne i retsplejelovens § 598, stk. 2, og § 599 vedrørende umiddelbare fogedforretninger med de fornødne tilpasninger skal finde tilsvarende anvendelse på kreditors anmodning om at tage formuegenstanden i besiddelse mv.

Dette indebærer med hensyn til anmodningens behandling, at reglerne i retsplejelovens § 248 (om rettens prøvelse af stedlig kompetence), §§ 348 og 349 (om krav til fogedrekvisitionen mv.), § 491 (om tid og sted for fogedforretning), § 492, stk. 1 (om kreditors udeblivelse), § 493, stk. 1 og 2, og § 494, stk. 1, 2 og 4 (om underretning og tilsigelse af debitor), §§ 495-500 (om fogedforretningens foretagelse mv.), § 502, stk. 1, nr. 2 (om udsættelse af fogedforretningen) og §§ 503-506 (om sagsomkostninger og erstatningspligt mv.) finder tilsvarende anvendelse.

Herudover stiller § 598, stk. 2, sidste led, krav om, at debitor normalt skal underrettes med et varsel på mindst 7 dage. Kreditors anmodning og de af kreditor påberåbte bilag skal ledsage indkaldelsen i genpart.

Henvisningen til retsplejelovens § 599 indebærer, at fogedrettens afgørelser kan indbringes for højere ret efter reglerne i retsplejelovens kapitel 53.

De nævnte regler finder anvendelse med de fornødne tilpasninger, som følger af konventionen, protokollen og forholdets natur i øvrigt. Det fremgår således f.eks. af protokollens artikel IX, stk. 3, at en foranstaltning efter konventionens artikel 8, stk. 2, skal iværksættes på en kommercielt rimelig måde. En foranstaltning anses således for at være iværksat på en kommercielt rimelig måde, når den er iværksat i overensstemmelse med en bestemmelse i aftalen, medmindre en sådan bestemmelse er åbenbart urimelig.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 7, stk. 2, med tilhørende bemærkninger.

5.3.5. Fogedretten skal endvidere bistå kreditor, således at denne kan udleje enhver formuegenstand og oppebære enhver indtægt eller fortjeneste fra forvaltningen eller anvendelsen af en sådan formuegenstand, jf. konventionens artikel 8, stk. 1, litra b og c.

Det foreslås, at reglerne om brugeligt pant i retsplejelovens kapitel 54 med de fornødne tilpasninger skal finde tilsvarende anvendelse på udlejning og oppebæring af enhver indtægt eller fortjeneste vedrørende flygenstande. Dette indebærer, at anvendelsen af reglerne skal ske under hensyntagen til flygenstandes særlige natur, ligesom de regler, der følger af konventionen og protokollen, skal iagttages, herunder bl.a. protokollens artikel IX, stk. 3, jf. ovenfor.

Kreditor (panthaveren) kan efter den foreslåede ordning ved fogedrettens foranstaltning overtage brugen af flygenstanden med henblik på at udleje genstanden og/eller oppebære enhver indtægt eller fortjeneste fra forvaltningen eller anvendelsen af flygenstanden. Det kan f.eks. ske ved meddelelse til en lejer om, at betaling fremover skal ske til kreditor, for at kreditor derigennem kan få dækning for sit krav, jf. retsplejelovens § 588, stk. 1, sammenholdt med konventionens artikel 8, stk. 5 og 6.

Henvisningen til reglerne om brugeligt pant medfører således i forhold til behandlingen af anmodninger om udlejning eller oppebæring af indtægter eller fortjeneste, at fogedretten skal registrere de aktiver, som overlades til kreditors (rekvirentens) brug, og at kreditor skal underrette de øvrige panthavere om overtagelsen og sende en fortegnelse til fogedretten over, hvem der har fået underretning, jf. retsplejelovens § 589, stk. 2 og 3, som til dels suppleres af protokollens artikel IX, stk. 4, jf. konventionens artikel 8, stk. 3. Pantsætteren (rettighedsstifteren) skal desuden tilsiges til

forretningen vedrørende overtagelse til brugelighed, jf. § 589, stk. 4. Retsplejelovens § 590 (om sikkerhedsstillelse) og § 591 (om indsættelse i besiddelsen af debtors bolig mv.) finder ikke anvendelse. Kreditor underretter inden 14 dage efter månedens udgang fogedretten og pantsætter om resultatet af flygenstandens drift i den forløbne måned, jf. retsplejelovens § 592, stk. 2, sidste pkt.

Når en foranstaltning bringes til ophør eller bortfalder, skal kreditor snarest aflægge regnskab for sin administration af genstanden over for fogedretten, pantsætteren og samtlige panthavere efter reglerne i lovens § 594.

Fogedrettens afgørelser kan kæres til højere ret efter reglerne i kapitel 53.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 7, stk. 3, med tilhørende bemærkninger.

5.3.6. Fogedretten skal endelig bistå kreditor med et salg af formuegenstande, jf. konventionens artikel 8, stk. 2, jf. stk. 1, litra b.

Retsplejelovens kapitel 50 om tvangsauktion over løsøre finder anvendelse på auktion over luftfartøjer, der er registreret i nationalitetsregistret og i tilsvarende udenlandske registre. Det foreslås, at reglerne om tvangsauktion over løsøre tilsvarende skal finde anvendelse på salg af flygenstande i henhold til konventionens artikel 8, stk. 2, jf. stk. 1, litra b.

Ordningen forudsætter, at kreditor (panthaveren) indledningsvis skal foretage et udlæg til forauktionering i henhold til sit pantebrev, hvorefter kreditor kan anmode om, at flygenstanden sælges på en tvangsauktion.

Henvisningen til reglerne om auktion over løsøre indebærer i forhold til anmodningens behandling navnlig, at retsplejelovens § 544, stk. 2, og § 545 (om bekendtgørelse af auktioner over luftfartøjer), § 546 (om antagelse af inkassator), § 547 (om auktionsvilkårene), § 548 (om auktionskataloger), §§ 549-552 (om gennemførelse af tvangsauktion og adgangen til at modsætte sig tvangsauktion), § 553 (om aflæggelse af regnskab), § 544 (om betaling af auktionspengene), § 555 (om fogedrettens meddelelse) og § 556 (om forkortelse af frister) med de fornødne tilpasninger tilsvarende finder anvendelse på salg af flygenstande.

De nævnte regler suppleres bl.a. af bestemmelserne i konventionen og protokollen, der er beskrevet ovenfor i pkt. 4.4. Det følger således bl.a. af protokollens artikel IX, stk. 4, at kreditor skal give de berørte personer et skriftligt varsel på mindst ti hverdage om et påtænkt salg. Foranstaltningen skal desuden iværksættes på en kommercielt rimelig måde efter reglerne i protokollens artikel IX, stk. 3.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 7, stk. 4, med tilhørende bemærkninger.

Overførsel af ejendomsret som fyldestgørelse og foranstaltninger, der står til rådighed for en sælger med forbehold eller en udlejer

5.3.7. I medfør af konventionens artikel 9, stk. 2, kan kreditor anmode om, at ejendomsretten til enhver behæftet formuegenstand (eller enhver anden rettighed, som rettighedsstifteren har i denne formuegenstand) skal overføres til kreditor som fyldestgørelse af alle eller en del af de sikrede rettigheder.

Anmodningen om overførsel af ejendomsret tages kun til følge, hvis beløbet for de sikrede forpligtelser, der fyldestgøres ved overførslen, (som minimum) svarer til formuegenstandens værdi, under hensyn til enhver betaling, som kreditor skal foretage til en af de berørte personer, jf. artikel 9, stk. 3.

I medfør af konventionens artikel 10 kan en ejendomsforbeholdssælger eller udlejer i tilfælde af misligholdelse fra debtors/lejers side af henholdsvis en aftale om salg med ejendomsforbehold eller en lejeaftale bringe aftalen til ophør og uden debtors samtykke tage den pågældende genstand i besiddelse. Dette kan eventuelt ske ved hjælp af en retskendelse, jf. artikel 10, litra b.

Det foreslås, at anmodninger om overførelse af ejendomsretten til fyldestgørelse og anmodninger om tilbagetagelse af genstande solgt med ejendomsforbehold skriftligt skal indgives til fogedretten, medmindre andet er aftalt mellem parterne. Anmodningen skal ledsages af en opgørelse af kreditors tilgodehavende. Reglerne i kreditaftalelovens §§ 49-51 finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse på behandling af anmodningen.

Henvisningen til kreditaftalelovens § 50, stk. 1, indebærer, at flygenstandens værdi ansættes af fogedretten, eventuelt efter tilkaldelse af sagkyndig bistand, jf. kreditaftalelovens § 47. Enhver af parterne kan imidlertid forlange, at fogedretten på grundlag af en vurdering, som foretages af en eller flere sagkyndige personer efter rettens nærmere bestemmelse, foretager en fornyet prøvelse af værdiansættelsen. En anmodning om fornyet prøvelse af værdiansættelsen skal fremsættes inden afslutningen af det retsmøde, hvor værdiansættelsen finder sted. Den, der fremsætter anmodningen, skal stille sikkerhed for omkostningerne ved tilvejebringelse af grundlaget for den fornyede prøvelse, medmindre fogedretten på grund af særlige omstændigheder fritager den pågældende derfor. Ved opgørelsen af parternes mellemværende afgør fogedretten, hvem af dem der skal bære omkostningerne. Såfremt hensynet til en part i særlig grad taler derfor på grund af den pågældendes økonomiske forhold, kan fogedretten bestemme, at omkostningerne helt eller delvis skal betales af staten.

Fogedretten kan efter de almindelige regler i retsplejeloven yde bistand til at sætte kreditor i besiddelse af en flygenstand, der er overført til hel eller delvis fyldestgørelse, eller som skal tilbagetages af en ejendomsforbeholdssælger som følge af købers misligholdelse af en købsaftale med ejendomsforbehold.

For så vidt angår en udlejers beføjelse til bringe en lejeaftale til ophør og tage den udlejede genstand i besiddelse i tilfælde af misligholdelse fra lejers side foreslås det, at reglerne i retsplejelovens §§ 598 og 599 om umiddelbare fogedforretninger skal finde anvendelse.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 8 med tilhørende bemærkninger.

Fuldbyrdelse af foreløbige retsmidler

5.3.8. Konventionens artikel 13 og protokollens artikel X indeholder som nævnt ovenfor i pkt. 4.4 en række foreløbige retsmidler, som en kreditor, som sandsynliggør, at en debitor har misligholdt sine forpligtelser, kan anvende, inden der foreligger en endelig afgørelse om kravet.

Kreditor har således mulighed for, såfremt debitor har samtykket heri, at opnå a) sikring af formuegenstanden og dens værdi, b) besiddelse af formuegenstanden, rådighed derover eller opbevaring deraf, c) beslaglæggelse af formuegenstanden, d) leje eller, med

undtagelse af de ovennævnte tilfælde, forvaltning af genstanden og indtægterne heraf, og e) salg og fordeling af fortjenesten, hvis debitor og kreditor på et givent tidspunkt udtrykkeligt bliver enige herom.

5.3.9. I medfør af konventionens artikel 43 og protokollens artikel X, stk. 3, kan parterne aftale, ved hvilken domstol en sag om foreløbige retsmidler behandles.

Som nævnt ovenfor i pkt. 5.2.4 foreslås det imidlertid i § 1, stk. 3, at konventionens artikel 43 om domstolskompetence ved afgørelser om foreløbige retsmidler skal finde anvendelse inden for rammerne af Bruxelles I-forordningen. Det følger af Bruxelles I-forordningens artikel 31 om foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, at medlemsstaternes retslige myndigheder er kompetente til at træffe afgørelse om sådanne retsmidler efter de nationale regler herom, selv om en domstol i en anden medlemsstat er kompetent til at påkende sagens realitet. Fastlæggelsen af den stedlige kompetence sker som udgangspunkt efter de nationale regler herom. Det følger imidlertid af praksis fra EU-Domstolen, herunder sagen C-391/95, Van Uden, at retsmidler, der indebærer en foreløbig betaling, alene er omfattet af anvendelsesområdet for forordningens artikel 31, såfremt der er stillet sikkerhed for tilbagebetaling af beløbet til debitor for det tilfælde, at kreditor ikke får medhold i sagens realitet, og såfremt retsmidlet kun rettes mod bestemte formuegoder, som befinder sig eller vil komme til at befinde sig inden for det område, hvor den ret, som sagen er indbragt for, har stedlig kompetence. Der henvises til lovforslagets § 1, stk. 3, med tilhørende bemærkninger.

Det foreslås på den baggrund, at parternes adgang til at vedtage ved hvilken domstol en sag om foreløbige retsmidler behandles, ikke omfatter anmodninger efter konventionens artikel 13, stk. 1, litra d, og protokollens artikel X, stk. 3. Disse anmodninger skal i stedet indgives til fogedretten på det sted, hvor genstanden befinder sig.

For så vidt parterne ikke har indgået en aftale om værneting for behandlingen af anmodninger efter konventionens artikel 13, stk. 1, litra a-c, foreslås det, at disse indgives til den fogedret, der er kompetent efter retsplejelovens § 487.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 9, stk. 1 og 2, med tilhørende bemærkninger.

For så vidt angår kravet om sikkerhedsstillelse, jf. ovennævnte dom fra EU-domstolen, henvises der til pkt. 5.3.10 nedenfor.

Foranstaltninger efter konventionens kapitel III iværksættes i medfør af konventionens artikel 14 efter de processuelle regler, der foreskrives af loven på det sted, hvor de iværksættes. Dette indebærer, at foranstaltningerne i Danmark skal behandles på baggrund af reglerne i retsplejeloven.

5.3.10. Det foreslås, at anmodninger vedrørende de foreløbige retsmidler, som er nævnt i konventionens artikel 13, stk. 1, litra a-c, behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 56 om arrest. Der er således tale om foranstaltninger, som kan sidestilles med de muligheder for at sikre, fratage eller overdrage til besiddelse, som findes i retsplejelovens regler om arrest.

Det medfører navnlig, at der kan stilles krav om sikkerhed (§ 630), at der skal anlægges retssag om den fordring, for hvilken arresten er gjort (§§ 634-638), at kreditor kan ifalde erstatningsansvar, såfremt det viser sig, at der ikke var et krav (§ 639), og at fogedrettens afgørelser kan indbringes for højere ret efter reglerne i retsplejelovens kapitel 53 (§ 640).

For så vidt angår anmodningens behandling henvises i retsplejelovens § 631, stk. 2, til en række bestemmelser i retsplejelovens kapitel 46 om fremgangsmåden ved udlæg og tvangsfuldbyrdelse af andre krav end pengekrav og i kapitel 47 om udlæggets genstand og retsvirkninger, som finder tilsvarende anvendelse. I forhold til behandlingen af foranstaltninger efter konventionens artikel 13, stk. 1, litra a-c, er der navnlig tale om § 478 (om rettens prøvelse af stedlig kompetence), § 488, stk. 3 (om krav til fogedrekvisition mv.), § 491 (om tid og sted for fogedforretning), § 492, stk. 1 (om kreditors udeblivelse), § 493, stk. 1 og 2, og § 494, stk. 1, 2 og 4 (om underretning og tilsigelse af debitor), §§ 495-500 (om fogedforretningens foretagelse mv.), § 501, stk. 4 (om omfanget af bevisførelse), § 502, stk. 1, nr. 2 (om udsættelse af fogedforretningen) og §§ 503-506 (om sagsomkostninger og erstatningspligt mv.).

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 9, stk. 3, med tilhørende bemærkninger.

Foranstaltninger vedrørende udlejning eller forvaltning af genstanden med henblik på oppebæring af indtægterne heraf (konventionens artikel 13, stk. 1, litra d)

5.3.11. Der er endvidere mulighed for, at retten kan bestemme, at kreditor kan udleje eller, med undtagelse af de tilfælde, som fremgår af konventionens artikel 13, stk. 1, litra a-c, forvalte formuegenstanden og oppebære indtægterne heraf.

Det foreslås, at anmodninger vedrørende dette foreløbige retsmiddel behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 54 om brugeligt pant med de fornødne tilpasninger. Det stilles herudover som en særskilt betingelse, at kreditor stiller sikkerhed for tilbagebetaling af de oppebårne beløb for det tilfælde, at kreditor ikke får medhold i sagens realitet. Der henvises til pkt. 5.3.9 ovenfor.

Anvendelsen af retsplejelovens regler om brugeligt pant skal ske bl.a. under hensyntagen til flygenstandes særlige natur. Der henvises til pkt. 5.3.5 ovenfor vedrørende behandlingen af anmodninger efter konventionens artikel 8, stk. 1, litra b og c.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 9, stk. 4, med tilhørende bemærkninger.

Foranstaltninger vedrørende salg af genstanden (protokollens artikel X, stk. 3)

5.3.12. Såfremt kreditor og debitor er enige herom, kan kreditor anmode fogedretten om at foranstalte et salg af flygenstanden. Det foreslås, at sådanne anmodninger behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 50 om tvangsauktion over løsøre. Det stilles herudover som en særskilt betingelse, at kreditor stiller sikkerhed for tilbagebetaling af de oppebårne beløb for det tilfælde, at kreditor ikke får medhold i sagens realitet. Der henvises til pkt. 5.3.6 ovenfor vedrørende behandlingen af anmodninger efter konventionens artikel 8, stk. 2, jf. stk. 1, litra b, og pkt. 5.3.9 ovenfor vedrørende forholdet til Bruxelles I-forordningen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 9, stk. 5, med tilhørende bemærkninger.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget skønnes at medføre et beskedent mindreprovenu for det offentlige, da det i visse tilfælde bliver muligt at registrere pant i det internationale register i stedet for i det danske rettighedsregister, hvor der skal svares tinglysningsafgift.

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Det forventes, at lovforslaget vil kunne have positive økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet Danmarks tiltræden af Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen forventes at give luftfartsbranchen adgang til mere favorable vilkår for finansiering af nye fly og flydele.

Lovforslaget skønnes ikke at have administrative konsekvenser for erhvervslivet af betydning.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

En række af bestemmelserne i konventionen og protokollen er regler, der vedrører Fællesskabets eksterne kompetence. Det drejer sig om reglerne om konkurs, foreløbige retsmidler, fuldbyrdelse, værneting og lovvalg, som er dækket af henholdsvis Rådets forordning nr. 1346/2000 (konkursforordningen), Rådets forordning nr. 44/2001 (Bruxelles I-forordningen) og Rådets og Europa-Parlamentets forordning nr. 593/2008 (Rom I-forordningen).

Konkursforordningen indeholder regler om retternes og kuratorernes kompetence, lovvalg samt anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det insolvensretlige område, mens Bruxelles I-forordningen indeholder regler om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af

retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område. Rom I-forordningen indeholder regler om lovvalg for kontraktlige forpligtelser.

Med vedtagelsen af konkursforordningen, Bruxelles I-forordningen og Rom I-forordningen fik Fællesskabet såkaldt ekstern kompetence på de retsområder, som dækkes af forordningerne. Dette indebærer bl.a., at Fællesskabet på punkter, som berører reglerne i forordningerne, fik enekompetence til at forpligte Fællesskabet over for tredjelande.

EU-medlemsstaternes tiltrædelse af Cape Town-protokollen og flymaterielprotokollen kræver derfor, at EU også har tiltrådt konventionen, hvilket skete den 28. april 2009 i medfør af konventionens artikel 48.

Både konkursforordningen, Bruxelles I-forordningen og Rom I-forordningen er omfattet af det danske retsforbehold og finder derfor ikke anvendelse i Danmark, jf. protokollen om Danmarks stilling. Fællesskabets tiltrædelse af Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen har således ikke bindende virkning for Danmark.

Danmark er imidlertid tilknyttet Bruxelles I-forordningen ved parallelaftale af 19. oktober 2005. Parallelaftalen trådte i kraft den 1. juli 2007. Ifølge parallelaftalens artikel 5, stk. 2, skal Danmark afholde sig fra at indgå internationale aftaler, som kan berøre eller ændre anvendelsesområdet for Bruxelles I-forordningen, medmindre det sker efter aftale med Den Europæiske Union.

Kommissionen skal derfor på vegne af EU godkende, at Danmarks tiltræder Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 16. januar til den 13. februar 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre og Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Advokatrådet, Brancheforeningen Dansk Luftfart, Copenhagen Business School, Juridisk Institut, Danske Advokater, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Erhvervsflyvningens Sammenslutning, Finans og Leasing, Finansrådet, Kongelig Dansk Aeroklub, Københavns Universitet,

Det Juridiske Fakultet, Rigsadvokaten, Rigsombudsmanden i Grønland, Syddansk Universitet, Juridisk Institut, Aalborg Universitet, Juridisk Institut, og Aarhus Universitet, Juridisk Institut.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Mindre konsekvenser i form af mindre provenu ved forventede færre registreringer i det danske rettighedsregister, hvor der skal svares tinglysningsafgift.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Visse positive økonomiske konsekvenser i form af adgang til mere favorable vilkår for finansiering af nye fly og flydele.	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen af betydning	Ingen af betydning
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen indeholder regler, der vedrører Fællesskabets eksterne kompetence efter Bruxelles I-forordningens regler. Danmarks	

	tiltrædelse af konventionen og protokollen forudsætter således en forudgående aftale med EU, jf. artikel 5, stk. 2, i Danmarks parallelaftale med Fællesskabet om Bruxelles I-forordningen.
--	---

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

Det foreslås i *stk. 1*, at bestemmelserne i Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen gælder her i landet, jf. de foreslåede bilag 1 og 2 til loven. Bilagene omfatter de engelske udgaver af konventions- og protokolteksterne, samt danske oversættelser heraf. Idet konventionens og protokollens officielle sprog er arabisk, engelsk, fransk, kinesisk, russisk og spansk, er de danske oversættelser ikke officielle tekster. I tilfælde af uoverensstemmelser mellem de danske og de engelske tekster, er det således de engelske, der er autoritative. Der henvises i øvrigt til punkt 1, 2, 4 og 5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 2*, at protokollens artikel VIII om lovvalg og artikel XXI om domstolskompetence ikke skal finde anvendelse. Der henvises nærmere herom til henholdsvis pkt. 5.2.7 og 5.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Selv om Danmark som følge af det danske retsforbehold ikke er bundet af EU's tiltrædelse til konventionen og protokollen og de erklæringer, som EU har afgivet i denne forbindelse, er Danmark som følge af parallelaftalen vedrørende Bruxelles I-forordningen forpligtet til at følge EU's linje for så vidt angår forordningens anvendelsesområde. Det følger derfor af den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, at konventionens artikel 13 og 43 om foreløbige retsmidler og om domstolskompetence ved sådanne afgørelser skal finde anvendelse inden for rammerne af Bruxelles I-forordningen. Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.4 og 10 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse i *stk. 4*, at protokollens artikel XI om insolvens finder anvendelse med den ordlyd, der fremgår af alternativ A i bestemmelsen. Protokollens artikel XI indeholder to alternative regelsæt om insolvens, alternativ A og alternativ B, som en stat kan erklære at ville anvende det ene af. Det foreslås, at Danmark ved tiltrædelsen afgiver erklæring om at ville anvende alternativ A, og at karenstiden fastsættes til 60 dage.

Dvs. insolvensbehandleren (alternativt debitor) vil kunne beholde flygenstanden i sin besiddelse, hvis den pågældende inden for 60 dage afhjælper alle andre misligholdelser end dem, der skyldes indledning af insolvensbehandlingen, og indvilliger i at opfylde alle fremtidige forpligtelser i overensstemmelse med aftalen, jf. stk. 7 i protokollens artikel XI, alternativ A. Hvis misligholdelsen ikke er afhjulpet inden for fristen, skal insolvensbehandleren (alternativt debitor) udlevere flygenstanden til kreditor.

Karenstiden beregnes fra den dag, insolvenssituationen indtræder. Det vil som hovedregel føre til, at karenstiden beregnes fra tidspunktet for indledning af insolvensbehandlingen. Der henvises i øvrigt til pkt. 4.3.3 og 5.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at sikkerhedsrettigheder, der er stiftet ved retsforfølgning, som f.eks. udlæg, skal registreres i det internationale rettighedsregister for at opnå beskyttelse over for aftaler om flygenstanden og mod retsforfølgning. Ved registrering i det internationale rettighedsregister opnår sådanne sikkerhedsrettigheder beskyttelse, som om de var internationale sikkerhedsrettigheder med de retsvirkninger, der følger af konventionens og protokollens regler. Såfremt sikkerhedsrettigheder, der er stiftet ved retsforfølgning, derimod ikke registreres i det internationale sikkerhedsregister, er de ubeskyttede over for andre krav vedrørende flygenstanden.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 3

Det foreslås i § 3, at krav på offentlige afgifter i danskregistrerede luftfartøjer, som efter dansk ret har fortrinsret for andre krav, skal have forrang uden registrering i registeret over internationale sikkerhedsrettigheder. Det kan f.eks. være krav på betaling af lufthavnsskatter.

Bestemmelsens ordlyd svarer til § 4 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, og den gældende retstilstand for sådanne offentlige krav i

forhold til danske sikkerhedsrettigheder, foreslås således tilsvarende overført i forhold til internationale sikkerhedsrettigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 4

Det foreslås i *stk. 1 og 2*, at krav på bjærgeløn og krav på godtgørelse for udgifter til luftfartøjets bevaring skal have fortrinsret for alle andre rettigheder i luftfartøjet uden registrering i det internationale rettighedsregister. Sikkerheden for kravene bortfalder dog, hvis ikke de er blevet registreret i det internationale rettighedsregister inden tre måneder efter kravets opståen, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*, fastlægger den indbyrdes prioritetsrækkefølge i tilfælde af flere krav på bjærgeløn og krav på godtgørelse for udgifter til luftfartøjets bevaring.

Ordlyden af den foreslåede § 4 svarer til § 5 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, og den gældende retstilstand for sådanne krav i forhold til danske sikkerhedsrettigheder, foreslås således tilsvarende overført i forhold til internationale sikkerhedsrettigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Efter gældende dansk ret omfatter rettigheder registreret i det danske rettighedsregister tillige det i luftfartøjet anbragte tilbehør, samt tilbehør der er midlertidigt adskilt fra luftfartøjet, jf. § 22, stk. 1, i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer. Der kan ikke stiftes eller forbeholdes særskilte rettigheder med hensyn til sådant tilbehør, jf. lovens § 22, stk. 2.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 5 er at indføre den samme retstilstand for sikkerhedsrettigheder omfattet af Cape Town-konventionens og flymaterielprotokollens område, som gælder for sikkerhedsrettigheder omfattet af lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at en international sikkerhedsrettighed i et flyskrog, en helikopter eller en flymotor således tillige vil omfatte tilbehør, der er anbragt i flygenstanden, f.eks. et radiokommunikationssystem, en propel eller en turbine, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 1*. Der kan ikke stiftes eller forbeholdes særskilte rettigheder over sådant tilbehør, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*.

Det bemærkes, at en flymotor efter Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen udgør en særskilt flygenstand, jf. konventionens artikel 2, stk. 3, litra a, i modsætning til den gældende ordning i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, hvorefter en flymotor anses for tilbehør.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 2

Til § 6

Den foreslåede bestemmelse i § 6 fastslår, at internationale sikkerhedsrettigheder omfattet af konventionen og protokollen nyder beskyttelse her i landet i overensstemmelse med konventionens og protokollens regler. Det følger heraf, at sådanne sikkerhedsrettigheder skal kunne anerkendes og fuldbyrdes i Danmark.

Det indebærer, at en international sikkerhedsrettighed vil skulle anerkendes i Danmark af private og myndigheder i forbindelse med f.eks. tvangsfuldbyrdelse, konkurs og salg ligesom almindelige danske panterettigheder, ejendomsforbehold mv.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at en anmodning i medfør af Cape Town-konventionens artikel 8, stk. 2, om iværksættelse af en af de i konventionens artikel 8, stk. 1, nævnte foranstaltninger fremsættes, medmindre andet er aftalt, over for fogedretten på det sted, der følger af reglerne i retsplejelovens § 487, med de undtagelser, som følger af retsplejelovens § 247.

Parterne kan efter konventionens artikel 42 aftale, ved hvilken ret en sag efter konventionens kapitel III skal behandles. Den pågældende ret har enekompetence til at behandle sagen, medmindre parterne har aftalt andet.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at såfremt parterne ikke har indgået en aftale om værneting, kan en anmodning om gennemførelse af en eller flere foranstaltninger i medfør af Cape Town-konventionens artikel 8, stk. 2, indgives til den fogedret, der er kompetent efter reglerne i retsplejelovens § 487 med de undtagelser – af hensyn til Bruxelles I-forordningen, jf. lov nr. 1563 af 20. oktober 2006 – som følger af retsplejelovens § 247.

Det følger af retsplejelovens § 487, at en anmodning kan fremsættes over for fogedretten, hvor 1) debitor har hjemting, jf. retsplejelovens §§ 235, 236, 238, 239 og 240, 2) hvorfra debitor driver erhvervsmæssig virksomhed, 3) hvor der findes pant for den fordring, for hvilken udlæg søges, og 4) hvor genstanden for fuldbyrdelse af andre krav end pengekrav findes. Er ingen fogedret kompetent efter nr. 1-4 kan anmodning om fuldbyrdelse fremsættes over for fogedretten i en retskreds, hvor debitor opholder sig eller træffes eller har aktiver. Skal der i anledning af anmodning om tvangsfuldbyrdelse foretages foranstaltninger ved en anden fogedret end den, hvortil anmodning er indgivet, fremsættes ny anmodning over for vedkommende fogedret. Anmodning kan fremsættes over for andre fogedretter end de nævnte, hvis muligheden for fuldbyrdelse ellers vil blive væsentligt forringet. Den fogedret, hvortil anmodning er indgivet, kan henvise anmodningen til en anden fogedret, hvis det findes væsentligt mere hensigtsmæssigt, at forretningen foretages ved denne fogedret.

Det foreslås i *stk. 2*, at retsplejelovens § 598, stk. 2, og § 599 vedrørende umiddelbare fogedforretninger med de fornødne tilpasninger tilsvarende skal finde anvendelse på kreditors anmodning om at tage enhver formuegenstand, der er behæftet til dennes fordel, i besiddelse eller overtage rådigheden derover.

Det foreslås i *stk. 3*, at reglerne om brugeligt pant i retsplejelovens kapitel 54 med de fornødne tilpasninger skal finde tilsvarende anvendelse på udlejning og opbevaring af enhver indtægt eller fortjeneste vedrørende flygenstande.

Kreditor kan efter den foreslåede ordning ved fogedrettens foranstaltning overtage brugen af en flygenstand med henblik på at udleje genstanden

og/eller oppebære enhver indtægt eller fortjeneste fra forvaltningen eller anvendelsen af flygenstanden (f.eks. ved meddelelse til en lejer om, at betaling fremover skal ske til kreditor), for derigennem at få dækning for sit krav.

Det foreslås endelig i *stk. 4*, at reglerne om tvangsauktion over løsøre i retsplejelovens kapitel 50, der i forvejen finder anvendelse på tvangsauktioner over luftfartøjer, der er registreret i nationalitetsregistret eller i tilsvarende udenlandske registre, med de fornødne tilpasninger tilsvarende skal finde anvendelse på salg af flygenstande i henhold til konventionens artikel 8, stk. 1, litra b.

Ordningen forudsætter, at kreditor indledningsvis skal foretage et udlæg til forauktionering i henhold til sit pantebrev, hvorefter kreditor kan anmode om, at flygenstanden sælges på en tvangsauktion.

Retsplejelovens regler finder anvendelse med de fornødne tilpasninger, som følger af Cape Town-konventionen, flymaterielprotokollen og forholdets natur i øvrigt, herunder f.eks. at foranstaltninger skal iværksættes på en kommercielt rimelig måde, jf. protokollens artikel IX.

Der henvises til pkt. 5.3.3-5.3.6 i de almindelige bemærkninger.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at en anmodning om at overføre ejendomsretten til fyldestgørelse i henhold til konventionens artikel 9, stk. 2, og en anmodning om tilbagetagelse af en genstand solgt med ejendomsforbehold, jf. konventionens artikel 10, medmindre andet er aftalt mellem parterne, skriftligt skal indgives til fogedretten på det sted, der følger af reglerne i retsplejelovens § 487, med de undtagelser, som følger af retsplejelovens § 247.

Parterne kan efter Cape Town-konventionens artikel 42 aftale, ved hvilken ret en sag efter konventionens kapitel III skal behandles. Den pågældende ret har enekompetence til at behandle sagen, medmindre parterne har aftalt andet.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at såfremt parterne ikke har indgået en aftale om værneting, kan en anmodning om at overføre ejendomsretten til fyldestgørelse eller om at tilbageføre genstanden til en

ejendomsforbeholdssælger fremsættes over for den fogedret, der er kompetent efter reglerne i retsplejelovens § 487 med de undtagelser – af hensyn til Bruxelles I-forordningen, jf. lov nr. 1563 af 20. oktober 2006 – som følger af retsplejelovens § 247.

Det følger af retsplejelovens § 487, at en anmodning kan fremsættes over for fogedretten, hvor 1) debitor har hjemting, jf. retsplejelovens §§ 235, 236, 238, 239 og 240, 2) hvorfra debitor driver erhvervsmæssig virksomhed, 3) hvor der findes pant for den fordring, for hvilken udlæg søges, og 4) hvor genstanden for fuldbyrdelse af andre krav end pengekrav findes. Er ingen fogedret kompetent efter nr. 1-4 kan anmodning om fuldbyrdelse fremsættes over for fogedretten i en retskreds, hvor debitor opholder sig eller træffes eller har aktiver. Skal der i anledning af anmodning om tvangsfuldbyrdelse foretages foranstaltninger ved en anden fogedret end den, hvortil anmodning er indgivet, fremsættes ny anmodning over for vedkommende fogedret. Anmodning kan fremsættes over for andre fogedretter end de nævnte, hvis muligheden for fuldbyrdelse ellers vil blive væsentligt forringet. Den fogedret, hvortil anmodning er indgivet, kan henvise anmodningen til en anden fogedret, hvis det findes væsentligt mere hensigtsmæssigt, at forretningen foretages ved denne fogedret.

Det foreslås i *stk.* 2, at anmodningen skal ledsages af en opgørelse af kreditors tilgodehavende, og at reglerne i kreditaftalelovens §§ 49-51, med de fornødne tilpasninger skal finde tilsvarende anvendelse på behandling af anmodningen.

Det indebærer bl.a. at flygenstandens værdi ansættes af fogedretten, eventuelt efter tilkaldelse af sagkyndig bistand. Enhver af parterne kan imidlertid forlange, at fogedretten på grundlag af en vurdering, som foretages af en eller flere sagkyndige personer efter rettens nærmere bestemmelse, foretager en fornyet prøvelse af værdiansættelsen. En anmodning om fornyet prøvelse af værdiansættelsen skal fremsættes inden afslutningen af det retsmøde, hvor værdiansættelsen finder sted. Den, der fremsætter anmodningen, skal stille sikkerhed for omkostningerne ved tilvejebringelse af grundlaget for den fornyede prøvelse, medmindre fogedretten på grund af særlige omstændigheder fritager den pågældende derfor. Ved opgørelsen af parternes mellemværende afgør fogedretten, hvem af dem der skal bære omkostningerne. Såfremt hensynet til en part i særlig grad taler derfor på grund af den pågældendes økonomiske forhold, kan fogedretten bestemme, at omkostningerne helt eller delvis skal betales af staten.

For så vidt angår en udlejers beføjelse til bringe en lejeaftale til ophør og tage den udlejede genstand i besiddelse i tilfælde af misligholdelse fra lejers side foreslås det dog, at reglerne i retsplejelovens §§ 598 og 599 om umiddelbare fogedforretninger skal finde anvendelse, jf. den foreslåede bestemmelse i *stk. 3*.

Der henvises til pkt. 5.3.3 og 5.3.7 i de almindelige bemærkninger

Til § 9

Det foreslås i *stk. 1*, at anmodninger vedrørende de foreløbige retsmidler, som er nævnt i konventionens artikel 13, stk. 1, litra a-c, behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 56 om arrest. Der er således tale om foranstaltninger, som kan sidestilles med de muligheder for at sikre, fratage eller overdrage til besiddelse, som findes i retsplejelovens regler om arrest.

Parterne kan efter konventionens artikel 43, stk. 2, litra b, aftale, ved hvilken domstol en sag efter konventionens artikel 13 skal behandles.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at såfremt parterne ikke har indgået en aftale om værneting, skal en anmodning om iværksættelse af et foreløbigt retsmiddel omfattet af konventionens artikel 13, stk. 1, litra a-c, indgives til den fogedret, der er kompetent efter retsplejelovens § 487.

Det følger af retsplejelovens § 487, at en anmodning kan fremsættes over for fogedretten, hvor 1) debitor har hjemting, jf. retsplejelovens §§ 235, 236, 238, 239 og 240, 2) hvorfra debitor driver erhvervmæssig virksomhed, 3) hvor der findes pant for den fordring, for hvilken udlæg søges, og 4) hvor genstanden for fuldbyrdelse af andre krav end pengekrav findes. Er ingen fogedret kompetent efter nr. 1-4 kan anmodning om fuldbyrdelse fremsættes over for fogedretten i en retskreds, hvor debitor opholder sig eller træffes eller har aktiver. Skal der i anledning af anmodning om tvangsfuldbyrdelse foretages foranstaltninger ved en anden fogedret end den, hvortil anmodning er indgivet, fremsættes ny anmodning over for vedkommende fogedret. Anmodning kan fremsættes over for andre fogedretter end de nævnte, hvis muligheden for fuldbyrdelse ellers vil blive væsentligt forringet. Den fogedret, hvortil anmodning er indgivet, kan henvise anmodningen til en anden fogedret, hvis det findes væsentligt mere hensigtsmæssigt, at forretningen foretages ved denne fogedret.

Det foreslås i *stk. 2*, at anmodninger om iværksættelse af foreløbige retsmidler omfattet af konventionens artikel 13, stk. 1, litra d, og protokollens artikel X, stk. 3, fremsættes over for den fogedret, hvor genstanden, som anmodningen vedrører, befinder sig.

Bestemmelsen indebærer, at det ikke er muligt for parterne at indgå værnetingsaftaler vedrørende iværksættelsen af foreløbige retsmidler, hvilket skyldes, at kompetencen efter konventionens artikel 43 er afgrænset i forhold til anvendelsesområdet for Bruxelles I-forordningen. Det følger heraf, at det er den domstol, i hvilken retskreds genstanden, som anmodningen angår, befinder sig, som er kompetent til at træffe afgørelse.

Det foreslås i *stk. 3*, at retsplejelovens kapitel 56 om arrest med de fornødne tilpasninger skal finde anvendelse på anmodninger efter konventionens artikel 13, stk. 1, litra a-c.

Det foreslås desuden i *stk. 4*, at retsplejelovens kapitel 54 om brugeligt pant med de fornødne tilpasninger skal finde tilsvarende anvendelse på kreditors anmodning efter konventionens artikel 13, stk. 1, litra d.

Det foreslås endelig i *stk. 5*, at retsplejelovens regler om tvangsauktion over løsøre med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse på behandling af anmodninger om salg og oppebæring af fortjenesten efter protokollens artikel X, stk. 3. Det er en betingelse for tvangsauktionens afholdelse, at fordringshaveren stiller sikkerhed

Det følger af protokollens artikel X, stk. 3, at anvendelse af dette foreløbige retsmiddel forudsætter, at parterne er enige herom.

Der henvises til pkt. 5.3.8-5.3.11 i de almindelige bemærkninger.

Til § 10

I medfør af lov om luftfart, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 28. august 2013, fører Trafikstyrelsen et register over luftfartøjer (nationalitetsregisteret). Det foreslås derfor, at anmodning om sletning af et luftfartøj i nationalitetsregisteret som følge af udøvelsen af beføjelserne i protokollens artikel IX, skal fremsættes over for Trafikstyrelsen som registreringsmyndighed.

Til § 11

Det foreslås, at skifteretten i tilfælde af konkurs eller anden offentlig skiftebehandling skal foranledige meddelelse om konkursen registreret i det internationale rettighedsregister, når kurator eller bobestyrer meddeler skifteretten, at boet omfatter flygenstande.

Bestemmelsen svarer til de tilsvarende bestemmelser i henholdsvis tinglysningslovens § 13, stk. 1, for så vidt angår fast ejendomme, sølovens § 16, stk. 6, for så vidt angår skibe, og lov om registrering af rettigheder i luftfartøjer § 11, stk. 1, for så vidt angår luftfartøjer.

Til kapitel 3

Til § 12

Idet loven først vil kunne træde i kraft, når Danmark har tiltrådt Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen, foreslås det i *stk. 1*, at justitsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. Det forudsættes, at lovens ikrafttrædelsestidspunkt fastsættes til samme dato, som konventionen og protokollen træder i kraft for Danmark.

Den foreslåede bestemmelse i *stk. 2*, fastslår, at konventionen og protokollen ikke finder anvendelse på rettigheder, der er opstået eller stiftet inden konventionens og protokollens ikrafttræden for Danmark.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1*, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at den ved kongelig anordning kan sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger, jf. *stk. 2*. Færøerne har pr. 1. januar 2010 overtaget formueretten for Færøerne. Loven skal derfor ikke gælde eller kunne sættes i kraft for Færøerne.

Ved Danmarks tiltrædelse vil der blive afgivet en erklæring i medfør af konventionens artikel 52, stk. 1, og protokollens artikel XXIX om, at konventionen og protokollen ikke finder anvendelse for Grønland og Færøerne. Såfremt loven på et senere tidspunkt skulle ønskes sat i kraft for

Grønland, vil erklæringen kunne trækkes tilbage i medfør af konventionens artikel 58 og protokollens artikel XXXIV. Det samme gør sig gældende, såfremt Færøerne på et tidspunkt skulle vælge at vedtage lovgivning til gennemførelse af Cape Town-konventionens og flymaterielprotokollens regler.

Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.13 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til kapitel 4

Til § 14

Det foreslås, at lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer som udgangspunkt ikke skal finde anvendelse for sikkerhedsrettigheder i flygenstande omfattet af lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flygenstande.

Det følger af protokollens artikel XXIII, at Cape Town-konventionen har forrang for Geneve-konventionen i relation til stater, der deltager i begge konventioner. Geneve-konventionen er i dansk ret gennemført ved lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, og det foreslås derfor, at for internationale sikkerhedsrettigheder, som falder under Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen, finder Cape Town-konventionens regler anvendelse i stedet for reglerne i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, jf. det foreslåede stk. 2 i § 35 i nævnte lov.

For så vidt angår forhold, der ikke er omfattet eller berørt af Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen, gælder Geneve-konventionen dog stadig i forhold til stater, der begge har tiltrådt Cape Town-konventionen.

Det drejer sig om afklaring af prioritetsstilling mellem ikkeregistrerede internationale sikkerhedsrettigheder, som således fortsat skal afgøres efter reglerne i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, jf. det foreslåede stk. 3 i § 35 i nævnte lov.

Det drejer sig endvidere om Geneve-konventionens artikel X om sikkerhedsrettigheder, som tillige omfatter oplagrede reservedelslagre, idet dette falder uden for Cape Town-konventionens anvendelsesområde.

Det foreslås derfor, at § 24 i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer, som gennemfører Geneve-konventionens artikel X, fortsat skal finde anvendelse i forhold til stater, der begge har tiltrådt Cape Town-konventionen, jf. det foreslåede stk. 4 i § 35 i nævnte lov. Det gælder dog ikke reservedele i form af flymotorer, idet sådanne efter Cape Town-konventionen og flymaterielprotokollen udgør en flygenstand, som der kan registreres selvstændige rettigheder i.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1-3.3 og pkt. 4.6.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 15

Det følger af protokollens artikel XXIV, stk. 1, at Cape Town-konventionen har forrang for konventionen angående indførsel af visse ensartede regler om arrest i luftfartøjer, som er gennemført i dansk ret ved lov nr. 367 af 21. december 1938 om frihed for arrest og forbud med hensyn til luftfartøjer.

Det foreslås derfor, at lov om frihed for arrest og forbud med hensyn til luftfartøjer ikke finder anvendelse i det omfang lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel finder anvendelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 4 a, i lov om frihed for arrest og forbud med hensyn til luftfartøjer.

I forhold til stater, der har tiltrådt konventionen angående indførsel af visse ensartede regler om arrest i luftfartøjer, men som ikke har tiltrådt Cape Town-konventionen, finder lov om frihed for arrest og forbud med hensyn til luftfartøjer, dog fortsat anvendelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 4.6.3 og 5.2.12 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 16

Det følger af tinglysningslovens § 47 c, stk. 4, nr. 6, at virksomhedspant ikke omfatter luftfartøjer og aktiver, der kan omfattes af en panteret i medfør af lov om registrering af rettigheder i luftfartøjer. Bestemmelsen indebærer, at virksomhedspant efter gældende ret ikke kan omfatte luftfartøjer og aktiver, der kan omfattes af panteret i luftfartøjer i medfør af §§ 1, 22 og 24, i lov om registrering af rettigheder over luftfartøjer.

Det foreslås derfor i § 16, at der i tinglysningslovens § 47 c, stk. 4, nr. 6, som en konsekvens af forslag til lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel tilføjes en henvisning til denne lov.

Samme retstilstand som for luftfartøjer og aktiver, der kan omfattes af en panteret i medfør af lov om registrering af rettigheder i luftfartøjer, foreslås således indført for så vidt angår flygenstande omfattet af lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel.

Til § 17

Det følger af konkurslovens § 12 e, stk. 1, at skifteretten i tilfælde af rekonstruktionsbehandling på begæring af skyldneren kan foretage en bindende vurdering af værdien af et eller flere af skyldnerens pantsatte aktiver i forhold til konkurslovens § 10 a, stk. 2, nr. 2, 3. pkt., § 12 d, stk. 2, nr. 2, og § 14 c, stk. 4. Denne regel finder dog ikke anvendelse for så vidt angår bl.a. luftfartøjer, jf. § 12 e, stk. 1, nr. 1. Endvidere er aktiver som nævnt i §§ 22 og 24 i lov om registrering af luftfartøjer undtaget fra reglen om bindende værdifastsættelse, jf. konkurslovens § 12 e, stk. 1, nr. 3.

Konkurslovens § 12 e, tager bl.a. sigte på at afgrænse skifterettens adgang til at fastsætte pantets værdi til panterrettigheder i løsøre og aktiver, bortset fra fordringer, der kan omfattes af virksomhedspant. De samme hensyn gør sig gældende i forhold til en panteret i flygenstande omfattet af lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel.

Det foreslås derfor i § 17, at der i konkurslovens § 12 e, stk. 1, nr. 1, som en konsekvens af forslag til lov om internationale sikkerhedsrettigheder i flymateriel tilføjes en henvisning til flygenstande omfattet af denne lov.